

Život Cirkvi

Ročník 19

44/2012



Cirkev si v pripomenula Slávnosť všetkých svätých a spomienku na zosnulých

str. 9



Benedikt XVI. ukončil biskupskú synodu o novej evanjelizácii

str. 3



„Kultúra života - kultúra pre život“ na konferencii v Bratislave

str. 13

Svätosť v konkrétnom prevedení

Spomínam si, ako som mala v detstve jednu knihu, prečítanú najmenej sedemkrát, ktorá marquantne poznačila moje názory. Bola v mojej knižnici jediná svojho druhu, keďže v čase totality sa nedalo k inej literatúre dostať. Stará, ošúchaná, z babičkinej knižnice. Volala sa Fabiola a jej obsah tvoril historicko-duchovný román o prvých kresťanských mučeníkoch v Ríme počas Diokleciánovho prenasledovania. Jej hrdinovia ma ohromne fascinovali, ich priama viera, schopnosť žiť v spoločnosti, ktorá sa od nich maximálne odlišovala zmýšľaním i spôsobom života, ich presvedčenie, ochota, odvaha i milosť položiť život za Krista. Priznám sa, že i ja som chcela byť takou ako oni. Na druhej strane som si nikdy nemyslela – hoci som po tom veľmi túžila - že sa raz dostanem do Ríma a budem môcť navštíviť miesta, ktoré poznačili ich osudy.

Teraz v Ríme som, denne prechádzam miestami, kde sa relatívne a iste pohybovali oni. Stretávam množstvo ľudí, miestnych, i nespočetných turistov, tu pracujúcich a prísťahovalcov. Žijem v konkrétnej dobe, ktorá má svoje klady i zápory. Uvedomujem si, že jestvujem o takmer sedemnásť-osemnásť storočí neskôr ako hrdinovia mojej knihy. Výzva ich príkladu, ktorú v detstve predo mňa predložili, je však niekde v hĺbke zabudovaná a myslím, že je neprestajne aktuálna.

Cirkev sa v tomto našom špecifickom čase, ako vnímame, veľmi snaží práve o osvetlenie, očistenie pohľadu na vieru, na hodnoty, ktoré pokrstení ľudia dostali prijatím viery ako daru. Rok viery, už toľkokrát spomínaný – ako výzva rozmieňaná na drobné i na diecéznych a farských úrovniach –, nedávno ukončená Biskupská synoda o novej evanjelizácii na odovzdávanie kresťanskej viery, od ktorej sa očakáva konkrétne ovocie, pozývajú na návrat ku koreňom. Synoda sa dotkla viacerých otázok, medzi inými i našej Európy, v ktorej, podľa hodnotenia synodálnych otcov, globalizácia vytvára nové formy mučeníctva, nekrvavého a netolerancia voči kresťanom je rafinovaná, ale trvalá. Boh je nielen popieraný, ale dokonca neznámy. V tejto situácii sa môže nová evanjelizácia opierať o tri nástroje: laikov, rodiny, ekumenický a medzináboženský dialóg. Laici, a vôbec, my všetci by sme preto mali mať adekvátnu formáciu a poznanie, a to pevné, silné, aby sme tak boli schopní odolať pokušeniam sveta a svedčiť o skutočných hodnotách postavených na nekonformnosti viery. Nedá sa byť alebo členmi Cirkvi alebo obyvateľmi sveta, uviedli biskupi. Tieto dva rozmery sa navzájom dopĺňajú. Ide o osobné uvedomenie si seba, vlastnej viery a jej konkrétneho uskutočnenia vo forme

osobnej i spoločnej kreativity, aby sa Cirkev nevzdala od spoločnosti a takým spôsobom umožnila novej evanjelizácii priniesť plody.

Do tejto atmosféry zapadá dnešná Slávnosť všetkých svätých, ktorá akoby umocňovala tieto snahy, túžby Cirkvi, ktorej putujúca časť prechádza cez náročnosť života, osobného - ako jednotlivcov, tak i spoločenského.

Stretávam sa s otázkou hľadajúcich ľudí, či sa dnes ešte dá dopracovať, dôjsť k svätosti, keď hodnoty padajú, ľudia akoby nemali sil vytrvať v tom, čo si zvolili, čo sľúbili, chýba entuziazmus. Aj v tejto súvislosti je spoločenstvo, ktoré tvoríme so svätými v nebi, spoločenstvom svätých. My sme bojujúcou Cirkvou, a práve preto odpovedať na nastolenú otázku má zmysel. Ísť, kráčať, bojovať. Nedať sa odradiť, ako sa nedali odradiť tí, ktorí patria do oslávenej Cirkvi a právom sú ich životné príbehy dané na povzbudenie. Dovolím si tvrdiť, že každý zo svätcov mal svoju osobnú cestu, na ktorej bola ľudská stránka vystavená množstvu bojov, otázok, ťažkostí, bolestí, ale i radostí a možno i úspechov. Možno v minulosti bola svätosť prezentovaná ako ideál, ktorý akoby sa vzdaloval od bežného, reálneho života obyčajných ľudí a javila sa ako možnosť pre niektorých. Tento názor ešte i dnes kde-tu pretrváva.

Spomínam si, ako sme raz, počas duchovného stretnutia so skupinkou mladých, analyzovali slovo svätosť. Názory mladých boli zaujímavé, povzbudivé a v istom zmysle oslobodzovali ich samých od strachu a zbytočných obáv. Jeden mladý muž svätosť charakterizoval ako „normálnosť, ktorá sa silno drží Boha“. Potom sa debata rozšírila na spôsoby ako túto normálnosť žiť, keď je život popretkávaný problémami, i veľkými vzostupmi, pádmi, slabosťami, všednosťou, znechutením, situáciami, ktoré by si človek nikdy neprial. Odpovede na túto otázku boli rôznorodé: snažiť sa vytrvať, bojovať, byť trpezlivými, prijať ťažkosti, nebáť sa dôverovať, vyjsť zo seba, vidieť iných, naozaj milovať, veriť, tešiť sa z viery, spolupracovať. Človek, ktorý takto koná, po čase objaví svoj nový rozmer – podporený milosťou, vlastnú pevnosť viery. Pevný v sebe a pevný pre iných. Dodajme, kreatívne pevný. Svätci by o tom vedeli rozprávať. Podstatné je však silno sa držať Boha v realite dní. Táto skutočnosť dodáva úsiliu o osobnú svätosť i svätosť cirkevného spoločenstva ten správny smer. Dôkazy svätosti tých, čo nás predišli, svedčia o tom, že svätosť nespočíva iba v rozprávaní o svätosti, je najmä žitá a až potom, ak bude treba, prehovorí i slová.

RV, komentár sr. Agnes Jenčíkovej

Benedikt XVI. ukončil biskupskú synodu o novej evanjelizácii

Vatikán 28. októbra (RV) - Svetlo viery je vzácne bohatstvo v živote človeka. Tieto slová vyslovil Benedikt XVI. počas svätej omše, ktorou sa skončilo 13. riadne generálne zhromaždenie synody biskupov. V Bazilike sv. Petra sa na liturgickom slávení eucharistie zišlo spolu so Svätým Ocom 49 kardinálov, 6 patriarchov a vyšších arcibiskupov východných cirkví, 71 arcibiskupov, 120 biskupov, množstvo kňazov a tisíce veriacich z celého sveta.

Benedikt XVI. vo svojej homílii vysvetlil príbeh z Markovho evanjelia o uzdravení slepca Bartimeja.

Ctihodní bratia, vážení páni a dámy, drahí bratia a sestry.

Zázrak uzdravenia slepého Bartimeja má v Markovom evanjeliu významné miesto. Je vložený na koniec prvej časti, nazývanej „cesta do Jeruzalema“. Ide o poslednú cestu Ježiša do svätého Mesta na Veľkonočné sviatky, o ktorých vie, že ho počas nich očakáva utrpenie, smrť a zmŕtvychvstanie. Výstupujúc do Jeruzalema z údolia Jordánu, Ježiš prechádza Jerichom, a pri východe z mesta stretáva Bartimeja. Evanjelista spomína, že sa to udialo, „keď so svojimi učeníkmi a s veľkým zástupom z Jericha odchádzal“ (10,46), s tým zástupom, ktorý ho onedlho vyhlási za Mesiáša počas jeho vstupu do Jeruzalema. A práve vtedy pri ceste sedel a žobral Bartimej, ktorého meno znamená „Timejov syn“, ako ďalej dodáva sám evanjelista. Celé Markovo evanjelium je púťou viery, ktorá postupne graduje v Ježišovej škole. Prvými účastníkmi tohto postupného objavovania sú učeníci, ale sú tu i iné osobnosti, ktoré zohrávajú dôležitú úlohu, a Bartimej je jednou z nich. Jeho uzdravenie je posledným zázračným uzdravením, ktoré Ježiš vykonal pred svojim umučením, a nie náhodou ide o slepca, teda o niekoho, ktorého oči stratili svetlo. Vieme z iných textov, že slepota má v evanjeliu výstižný význam. Predstavuje človeka, ktorý potrebuje Božie svetlo, svetlo viery, aby skutočne poznal pravdu a kráčal po ceste života. Je podstatné uznať, že sme slepí, že potrebujeme toto svetlo, inak sa môže stať, že zostaneme slepí navždy (porov. Jn 9,39-41).

Bartimej je v tomto strategickom bode Markovho evanjelia predstavený ako vzor. Nebol slepým od narodenia, ale o zrak prišiel. Je človekom, čo stratil svetlo a je si toho vedomý, nestratil však nádej, uvedomuje si možnosť stretnutia s Ježišom a dôveruje, že ho môže uzdraviť. Práve preto, keď počuje, že Majster prechádza touto cestou, kričí: „Ježišu, syn Dávidov, zmluj sa nado mnou!“ (Mk 10,47) a s ešte väčšou silou to opakuje (v. 48). Keď sa ho Ježiš pýta, čo od neho chce, odpovie:

„Rabbuni, aby som videl!“ (v. 51). Bartimej reprezentuje človeka, ktorý uznáva vlastnú slabosť a volá k Pánovi, v dôvere, že bude zachránený. Jeho zvolanie, jednoduché, úprimné, exemplárne, ako i zvolanie mýtnika v chráme: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu“ (Lk 18,13), sa dostalo do tradície kresťanskej modlitby. Počas stretnutia s Ježišom, prežívaným vo viere, Bartimej znovu dostáva svetlo, ktoré stratil a s ním plnosť vlastnej dôstojnosti. Vstáva a kráča po ceste, na ktorej má od tejto chvíle vodcu, Ježiša a našiel i cestu. Je to cesta, ktorou ide Ježiš. Evanjelista už viac Bartimeja nespomína, ale v ňom nám vysvetľuje, kto je učeníkom: ten, čo so svetlom viery nasleduje Ježiša „po ceste“ (v. 52).



Sv. Augustín v jednom zo svojich spisov venuje Bartimejovej postave osobitnú pozornosť, čo môže byť i pre nás dnes zaujímavé a významné. Tento svätý biskup z Hippo uvažuje nad skutočnosťou, že v tomto prípade Marek prezrádza nielen meno uzdraveného človeka, ale i jeho otca, a na koniec dodáva, že „Bartimej, Timejov syn, bol človekom, ktorý sa z veľkého bohatstva ocitol na mizine a povest' o jeho biede bola verejne rozšírená, keďže okrem slepoty bol i žobrákom, čo sedával pri ceste. Kvôli tomu ho chcel Marek pripomenúť, pretože zázračné navrátenie jeho zraku malo taký veľký ohlas, akou veľkou bola fäma o jeho nešťastí“ (Il consenso degli evangelisti, 2, 65, 125: PL 34, 1138). Toľko sv. Augustín.

Interpretácia, že Bartimej je človek, ktorý spadol zo stavu „veľkej prosperity“ nás núti premýšľať. Pozýva nás, aby sme uvažovali o skutočnosti, že v našom živote jestvujú vzácne bohatstvá a nie materiálne, ktoré môžeme stratiť. V tejto perspektíve by Bartimej mohol predstavovať tých, čo žijú v oblastiach s dávnou kresťanskou tradíciou, kde svetlo evanjelizácie zoslablo, vzdialili sa od Boha a nepovažujú ho viac za dôležitého vo svojom živote. Osoby, ktoré stratili veľké bohatstvo, čo „spadli“ z veľkej dôstojnosti, – nie ekonomickej alebo pozemskej moci, ale kresťanskej dôstojnosti – stratili istý a pevný životný smer a stali sa, často krát nevedomky, žobrákmi v existenciálnom zmysle. Je mnoho ľudí, čo potrebujú novú evanjelizáciu, teda nové stretnutie s Ježišom, Kristom, Božím synom (porov. Mk 1,1), ktorý môže nanovo otvoriť ich oči a ukázať im cestu. Je významné, že práve pri zakončení zhromaždenia synody o novej evanjelizácii, nám liturgia ponúka evanjelium o Bartimejovi. Toto Božie slovo má čo povedať zvlášť nám, ktorí sme sa v týchto dňoch konfrontovali s potrebou nového ohlasovania Krista tam, kde svetlo viery pohaslo, tam, kde

sa Boží oheň stal len žeravým uhlím, čo sa potrebuje nanovo rozhorieť, aby sa stal živým plameňom, osvetľujúcim a ohrievajúcim celý dom.

Nová evanjelizácia sa týka života celej Cirkvi. V prvom rade sa vzťahuje na riadnu pastoraáciu, ktorá musí byť riadená ohňom Ducha, aby dokázala zapáliť srdcia tých veriacich, ktorí sa pravidelne stretávajú v cirkevnom spoločenstve a v Pánov deň sa sýtia jeho slovom a Chlebom večného života. Na tomto mieste chcem vyzdvihnúť tri pastoračné smery, ktoré vzišli počas synody. Prvý sa týka Sviatostí kresťanskej iniciácie. Bola znovupotvrdená potreba adekvátneho katechetického sprevádzania a prípravy na prijatie krstu, birmovky a svätého prijímania. Znovu sa pripomenul význam sviatosti pokánia, sviatosti Božieho milosrdenstva. Po tejto ceste sviatostí prichádza od Pána volanie k svätosti pre všetkých kresťanov. Viackrát bolo zopakované, že skutočnými protagonistami novej evanjelizácie sú svätí: hovoria jazykom, ktorému rozumejú všetci, príkladom života a skutkami milosrdnej lásky.

Na druhom mieste je nová evanjelizácia podstatne spojená s misiou ad gentes. Úlohou Cirkvi je evanjelizovať, ohlasovať posolstvo spásy ľuďom, ktorí do dnešného dňa nepoznajú Ježiša Krista. Aj v priebehu reflexii počas synody bolo zdôraznené, že jestvujú mnohé oblasti v Afrike, Ázii a Oceánii, v ktorých obyvatelia netrepežlivo očakávajú, aj keď niekedy bez plného uvedomovania si, prvé ohlasovanie evanjelia. Preto je dôležité prosiť Ducha Svätého, aby v Cirkvi vzbudil nový misionársky dynamizmus, ktorého protagonistami budú osobitným spôsobom pastorační pracovníci a veriaci laici. Globalizácia spôsobila veľký pohyb národov, ale prvotné ohlasovanie je nevyhnutné aj v krajinách so starodávnou kresťanskou tradíciou. Všetci ľudia majú právo poznať Ježiša Krista a jeho evanjelium. Tomu zodpovedá povinnosť kresťanov, všetkých kresťanov – kňazov, rehoľníkov a laikov -, ohlasovať dobrú zvesť.

Tretí aspekt sa týka pokrstených osôb, ktoré však viac nežijú podľa požiadaviek vychádzajúcich z krstu. V priebehu synodálnych prác sa ukázalo, že títo ľudia sa nachádzajú na všetkých kontinentoch, zvlášť však v najsekularizovanejších krajinách. Cirkev im venuje osobitnú pozornosť, aby sa znovu stretli s Ježišom Kristom, objavili krásu viery a vrátili sa k praktizovaniu náboženstva v spoločenstve veriacich. Okrem tradičných, stále platných pastoračných metód Cirkvi hľadá nové spôsoby a nový jazyk, prispôbený rozličným kultúram sveta, aby ponúkla Kristovu pravdu s postojom dialógu a priateľstva, založeného na Bohu, ktorý je Lásky. Cirkev už v rozličných častiach sveta začala s pastoračnou kreativitou, aby sa priblížila k ľuďom vzdialeným či hľadáajúcim zmysel života, radosti a koniec koncov, Boha. Pripomíname niektoré dôležité mestské misie, „Nádvorie hľadáajúcich“, kontinentálnu misiu a podobne. Niet pochýb o tom, že Pán, Dobrý pastier, hojne požehná tieto námahy, ktoré vychádzajú z horlivosti za neho a jeho evanjelium.

Drahí bratia a sestry, Bartimej po tom, čo od Ježiša znovu získal zrak, pripojil sa k zástupu učeníkov, medzi ktorými boli zaiste iní, ktorých, podobne ako jeho, uzdravil Učiteľ. Takíto sú noví evanjelizátori: ľudia, ktorí majú skúsenosť, že ich vyliečil Boh, skrze Ježiša Krista. Ich charakteristikou je radosť srdca, a spolu so žalmistom hovoria: „Veľké veci urobil s nami Pán a máme z toho radosť“ (Ž 126,3). Aj my sa dnes s radosným uznaním obraciame na Pána Ježiša, Redemptor hominis a Lumen gentium (Spasiteľ človeka a Svetlo národov) modlitbou sv. Klementa Alexandrijského: „Až doteraz som chybil v nádeji, že nájdem Boha, ale pretože si ma ty osvietil, ó Pane, nachádzam Boha skrze teba a prijímam Otca od teba, stávam sa tvojim spoludedičom, pretože si sa nehanbil mať ma za brata. Odstráňme, odstráňme teda zabudnutie pravdy a nevedomosť a odstránením temnôt, ktoré nám bránia hľadiť, tak ako hmla očiam, kontemplujme pravého Boha...; ako svetlo z neba žiariace na nás v temnotách a uväznených v tóni smrti, (svetlo) jasnejšie ako slnko, sladšie ako život tu“ (Protrettico, 113,2-114,1). Amen.

Modlitba Anjel Pána.s Benediktom XVI.

Po svätej omši sa Námestie sv. Petra a priľahlé námestie zaplnili tisíckami pútnikov z celého sveta, aby sa spolu s Benediktom XVI. pomodlili poludňajšiu modlitbu Anjel Pána. Predtým im však z okna svojej pracovne adresoval tieto slová:

„Drahí bratia a sestry, svätou omšou, ktorú sme dnes predpoludním slávili v Bazilike sv. Petra, sa skončilo 13. riadne generálne zhromaždenie synody biskupov. Počas troch týždňov sme sa konfrontovali s realitou novej evanjelizácie na odovzdávanie kresťanskej viery. Zúčastnila sa na tom celá Cirkev a jej námaha priniesie vďaka Pánovej milosti svoje ovocie. Synoda je vždy predovšetkým momentom silného cirkevného spoločenstva a preto chcem spolu s vami za ňu poďakovať Bohu, ktorý nám dal znova zakúsiť nádheru byť Cirkvou, byť ňou dnes v našom svete, v takom, aký je, uprostred tohto ľudstva s jeho ťažkosťami a nádejami. Zhoda slávenia synody s 50. výročím otvorenia Druhého vatikánskeho koncilu a začiatkom Roku viery je v tejto súvislosti osobitne významná. Na výročie koncilu bolo rovnako dôležité pripomenúť si blahoslaveného Jána XXIII. a Božieho služobníka Pavla VI., pretože toto nám pomohlo spoznať skutočnosť, že nová evanjelizácia nie je našim výmyslom, ale dynamizmom, ktorý sa rozvíjal v Cirkvi od 50-tych rokov minulého storočia, keď sa ukázalo, že krajiny so starodávnou kresťanskou tradíciou sa stali «misionárnym územím». Odtiaľ sa vynorila potreba nového ohlasovania evanjelia v sekularizovanej spoločnosti, dvojité istota, že na jednej strane iba on, Ježiš Kristus, je skutočnou novosťou, ktorá zodpovedá očakávaniam človeka v každej dobe a na strane druhej, že jeho posolstvo si vyžaduje adekvátny spôsob odovzdávania v meniacich

sa sociálnych a kultúrnych podmienkach. Čo môžeme povedať v posledný deň intenzívnych prác? Čo sa mňa týka, počúval a zaznačil som si veľa bodov k reflexii. S pomocou Sekretariátu synody a mojich spolupracovníkov sa teraz budem snažiť zhrnúť a rozvinúť ponúknuté návrhy a predložiť Cirkvi organickú syntézu a konkrétne smerovanie. Môžeme však povedať, že zo synody vzišiel posilnený záväzok k duchovnej obnove samotnej Cirkvi, aby sa tak mohlo začať s duchovnou obnovou sekularizovaného sveta. Obnova nastane po znovuoobjavení Ježiša Krista, jeho pravdy a milosti, jeho «tváre», tak ľudskej a zároveň božskej, z ktorej sa odráža transcendentné Božie tajomstvo. Panne Márii zverujeme ovocie prác práve končiaceho sa synodálneho zhromaždenia. Nech nás ona, hviezda novej evanjelizácie, učí a pomáha nám privádzať všetkých ku Kristovi s odvahou a radosťou.“

Po príhovore potom Benedikt XVI. obrátil pozornosť aj na jednu aktualitu: „Ničivý uragán, ktorý v uplynulých dňoch s osobitnou silou zasiahol Kubu, Haiti, Jamajku a Bahamy, zanechal po sebe mnoho mŕtvych a veľké škody. Mnoho ľudí muselo opustiť svoje domovy. Chceme všetkým zasiahnutým prírodnou katastrofou vyjadriť svoju blízkosť a uistiť ich, že na nich pamätám. Vyzývam všetkých k modlitbe a prejavu solidarity, aby sa takýmto spôsobom uľavilo v bolesti príbuzným obetí a ponúkla sa pomoc tisíckam postihnutých.“

Preložili: sr. Agnes Jenčíková, Jozef Šofranko
snímka RV

Synodálni otcovia schválili znenie „Posolstva Božiemu ľudu“

V piatok predpoludním pokračovala synoda biskupov o novej evanjelizácii 20. generálnou kongregáciou, počas ktorej synodálni otcovia schválili znenie „Posolstva Božiemu ľudu“, teda syntézu prác tejto synody.

Práve Boží ľud, ktorý je často označovaný ako zmätený a roztržitý, prirovnáva text k samaritánke pri studni v Jánovom evanjeliu – teda s prázdnu nádobou. Boží ľud je smädný a vládne v ňom túžba po Bohu, preto mu Cirkev musí ísť oproti a ukázať mu Pánovu prítomnosť. Cirkev vždy hovorí, že evanjelizovať môžeme vtedy, ak sme aj my sami evanjelizovaní. Preto posolstvo vyzýva Cirkev začať od seba samej, vyzýva ju k obráteniu, pretože osobné hriechy a slabosti Ježišových učeníkov uberajú na dôveryhodnosti jej poslania. Nie je priestor pre pesimizmus, pretože globalizácia, sekularizácia, migrácia, ateizmus, kríza politiky a štátu, napriek ťažkostiam a utrpeniam, ktoré prinášajú, sa musia stať príležitosťou k evanjelizácii. Nájst' nové spôsoby, prostredníctvom ktorých sa ľudia dokážu priblížiť k Ježišovi.

Preto posolstvo obracia pozornosť na rodinu, ako prirodzené miesto pre evanjelizáciu a žiada, aby bola

podporovaná tak Cirkvou ako aj politikou a spoločnosťou. Nezabúda ani na utrpenie rozvedených a v znovu potvrdenej disciplíne pristupovania k sviatostiam týchto ľudí pripomína, že nie sú opustení Pánom a Cirkev prijíma všetkých.

Synodálny dokument potom obracia pozornosť na farnosť a pripomína dôležitosť zasväteného života, permanentnej formácie kňazov a rehoľníkov a pozýva laikov k ohlasovaniu evanjelia v spojení s Cirkvou. Ukazuje široké horizonty evanjelizácie, ktorej musí slúžiť dialóg v rozličných oblastiach: dialóg s kultúrou, ktorá hľadá nové spojenie medzi vierou a rozumom; so vzdelávaním kvôli integrálnej formácii osoby; so spoločenskými komunikačnými prostriedkami, ktoré sú miestom kde sa formuje svedomie a ponúkajú nové možnosti k preniknutiu do ľudskeho srdca, ale tiež dialóg s vedou, ktorá ak neuzatvára človeka do materializmu, stáva sa spojencom v humanizácii života.

Ďalej poukazuje na dôležitý dialóg s umením, ktoré je vyjadrením spirituality prostredníctvom krásy; s ekonómiou a svetom práce, práve kvôli tomu, aby sa to posledné nestalo niečím neznesiteľným, ale aby slúžilo k rozvoju človeka. V dialógu s politikou treba žiadať, aby sa stala nesebeckou a transparentnou pre všeobecné dobro, a to rešpektovaním dôstojnosti osoby, rodiny založenej na manželstve medzi mužom a ženou, rešpektovaním slobody náboženstva a vzdelávania odstraňovaním príčin nespravodlivosti a nerovnosti. Podstatným však podľa posolstva stále ostáva medzi-náboženský dialóg, ktorý prispieva k pokoju, odmieta fundamentalizmus a odsudzuje násilie proti veriacim.

Pre novú evanjelizáciu sú význačné dva výrazy života viery: kontemplácia, v ktorej ticho pomáha lepšie prijať Božie slovo a služba chudobným, v ktorých môžeme rozpoznať Kristovu tvár.

Záver Posolstva Božiemu ľudu je venovaný jednotlivým cirkvám po celom svete. Každý z nich adresuje slová povzbudení k ohlasovaniu evanjelia. Cirkvi na východe žela, aby mohla praktizovať vieru v podmienkach pokoja a náboženskej slobody; od Cirkvi v Afrike žiada, aby rozvinula evanjelizáciu v stretnutí sa so starobylými, ale aj novými kultúrami. Kresťania v Severnej Amerike, ktorí žijú v prostredí vzdialenom od evanjelia, sa majú snažiť o konverziu a byť otvorení k prijatiu emigrantov a utečencov. Cirkev v Latinskej Amerike pozýva k životu neustálej služby, aby sa dokázala postaviť výzvam chudoby, násilia, ale aj nových podmienok spojených s náboženským pluralizmom. Cirkev v Ázii, aj keď predstavuje menšinu, často postavenú na okraj spoločnosti a prenasledovanú, posolstvo povzbudzuje a vyzýva k pevnosti vo viere a vyjadruje blízkosť kresťanom kontinentu, na ktorom sa vo Svätej zemi narodil, zomrel a vstal z mŕtvych Ježiš Kristus. Cirkev v Európe vyzýva, aby súčasné problémy neboli pre ňu ubíjajúcimi skutočnosťami, ale aby ich vnímala ako výzvu. Cirkev v Oceánii je pozvaná, aby všetko svoje úsilie venovala ohlasovaniu evanjelia.

RV CZ / RV SK

Katechéza Svätého Otca Benedikta XVI. - Miesto viery

Vatikán 31. októbra (RV) - Viera sa rodí a žije v Cirkvi, nie je súkromnou záležitosťou – aj takto sa prihovoriť Benedikt XVI. veriacim, ktorí sa zišli na Námestí sv. Petra vo Vatikáne na generálnej audiencii.

„Drahí bratia a sestry,

pokračujeme v našom uvažovaní nad katolíckou vierou. Minulý týždeň som hovoril o tom, že viera je dar, lebo Boh sám robí prvý krok, aby nám vyšiel v ústrety. Viera je potom odpoveď, prostredníctvom ktorej ho prijímame ako stabilný základ nášho života. Je to dar, ktorý mení celú našu existenciu, pretože nám otvára pohľad na Ježiša: on v nás koná a robí nás schopnými lásky k Bohu a k blížnym.

Dnes by som sa v zamyslení chcel posunúť o krok ďalej – vychádzajúc znova z niekoľkých otázok: „Má viera len osobný, individuálny charakter? Týka sa len mojej osoby? Žijem svoju vieru sám?“ Samozrejme, úkon viery je veľmi osobnou záležitosťou: uskutočňuje sa v tej najhlbšej intimite a spôsobuje zmenu, osobné obrátenie. Celá moja existencia sa mení, získava nový smer. V liturgii krstu pri skladaní sľubov celebrant žiada od prítomných, aby vyznali katolícku vieru a kladie im tri otázky: Veríte v Boha, Otca všemohúceho? Veríte v Ježiša Krista, jeho jediného Syna? Veríte v Ducha Svätého? Pôvodne sa tieto tri otázky osobne kladli každému, kto mal byť pokrstený – skôr, než bol trikrát ponorený do vody. Odpoveď je ešte aj dnes v jednotnom čísle: „Verím“.

Avšak táto moja viera nie je len výsledkom mojej reflexie, nie je produktom mojich myšlienok: je ovocím vzťahu, dialógu, v ktorom má svoje miesto počúvanie, prijímanie a odpovedanie: je to komunikácia s Ježišom, ktorá ma pohýna, aby som vyšiel z uzavretosti môjho „ja“ a otvoril sa pre lásku Boha Otca. Je to ako znovuzrodenie, v ktorom zisťujem, že som zjednotený nielen s Kristom, ale aj so všetkými, ktorí kráčali a kráčajú po rovnakej ceste; a toto znovuzrodenie, ktoré sa začína krstom, pokračuje v celom priebehu mojej existencie. Nemôžem svoju osobnú vieru stavať len na dialógu s Ježišom, pretože viera je mi darovaná Bohom prostredníctvom veriaceho spoločenstva, ktorým je Cirkev a viera ma vkladá medzi množstvo veriacich, do spoločenstva, ktoré nie je len sociologické: je založené na večnej láske Boha, ktorý je sám v sebe spoločenstvom Otca i Syna i Ducha Svätého – je Trojičnou Láskou. Naša viera je naozaj osobná len vtedy, ak má zároveň spoločný charakter: môže byť mojou vierou iba vtedy ak budem zároveň žiť a pohybovať sa vo veľkom „my“ celej Cirkvi, iba vtedy, ak to bude aj naša viera, spoločná viera jedinej Cirkvi.

V nedeľu pri svätej omši, keď recitujeme „Vyznanie Viery – Krédo“, hovoríme síce v prvej osobe jednotného čísla, avšak spoločne vyznávame vieru celej Cirkvi. To „verím – krédo“, ktoré vyslovujeme každý sám za seba, nás spája s nesmiernym zborom druhých – tak v zmysle priestoru ako aj času – a každý z nás do tohto zboru

prispieva, vytvárajúc takpovediac súzvučnú polyfóniu viery. Katechizmus Katolíckej Cirkvi to vyjadruje jasným spôsobom: „Veriť“ je ekleziálny úkon. Viera Cirkvi predchádza, rodí, udržiava a živí našu vieru. Cirkev je matka všetkých veriacich. „Nemôže mať Boha za Otca, kto nemá Cirkev za matku“ (svätý Cyprián)“ (č. 181). Viera sa teda rodí v Cirkvi, k nej vedie a v nej žije. Na toto nesmieme zabudnúť.

V prvopočiatoch kresťanstva, keď Duch Svätý na deň Turíc zostúpil s mocou na apoštolov – ako nám to opisujú Skutky apoštolov (por. 2,1-13) – dostala rodiaca sa Cirkev silu, aby mohla realizovať poslanie zverené Vzkrieseným Pánom: šíriť do celého sveta evanjelium, radostnú zvesť o Božom Kráľovstve, a privádzať tak každého človeka na stretnutie s Ním – k viere, ktorá zachraňuje. Apoštoli prekonávajú všetok strach a ohlasujú to, čo počuli, videli a osobne zažili s Ježišom. V sile Ducha Svätého začínajú hovoriť novými jazykmi a otvorene hlásajú tajomstvo, ktorého boli svedkami. V Skutkoch apoštolov sa píše o dôležitom príhovore, ktorý povedal Peter na deň Turíc. Začína úryvkom z Proroka Joela (3,1-5), vzťahuje ho na Ježiša, a ohlasuje tak centrálné poslanie kresťanskej viery: Ten, ktorý všetkým preukazoval dobrodenie, ktorého Boh potvrdil mocnými činmi, divmi a znameniami, bol pribitý na kríž a zavraždený, ale Boh ho vzkriesil z mŕtvych a urobil ho Pánom a Kristom. S ním sme vstúpili do posledného obdobia spásy, ktoré ohlasovali proroci – a kto bude vyzývať jeho meno, bude spasený (por. Sk 2, 17-24). Keď ľudia počúvali tieto slová svätého Petra, mnohí pocítili, že sa ich to týka: kajali sa zo svojich hriechov a dávali sa pokrstiť, prijímajúc dar Ducha Svätého (por. 2, 37-41). Tak sa začína putovanie Cirkvi, spoločenstva, ktoré odovzdáva dané poslanie v čase a priestore; spoločenstva, ktoré je Božím ľudom, založeným na novej zmluve potvrdennej Kristovou Krvou: jeho členovia nepatria do žiadnej sociálnej či etnickej skupiny. Sú to muži a ženy zo všetkých národov a kultúr. Je to „katolícky“ ľud, ktorý hovorí novými jazykmi a je univerzálne otvorený pre prijatie všetkých – bez akýchkoľvek hraníc, bez všetkých prekážok. Svätý Pavol hovorí: „už niet Gréka ani Žida, obriezky ani neobriezky, barbara, Skýta, otroka, slobodného, ale všetko a vo všetkom je Kristus“ (Kol 3, 11).

Cirkev je teda od prvopočiatku miestom viery, miestom odovzdávania viery, miestom, na ktorom sa prostredníctvom krstu ponárame do Veľkonočného tajomstva smrti a zmŕtvychvstania Ježiša Krista, ktorý nás oslobodzuje zo zajatia smrti, darúva nám slobodu synov a uvádza nás do spoločenstva s Trojjediným Bohom. Zároveň sme v nej ponorení do spoločenstva s ostatnými bratmi a sestrami vo viere, s celým Kristovým Telom, vytiahnutí z izolácie. Druhý vatikánsky koncil pripomína: Bohu sa zapáčilo posväcovať a spasiť ľudí nie každého osve, bez akéhokoľvek vzájomného spojenia, ale vytvoriť z nich ľud, ktorý by ho pravdivo poznal a sväto mu slúžil“ (dogm. Konštitúcia *Lumen gentium*, 9).

Ak sa vrátíme k liturgii krstu, môžeme si všimnúť, že na záver sľubov, pri ktorých vyjadrujeme naše odmietnutie zla a odpovedáme „verím“ na hlavné pravdy našej viery, celebrant hovorí: „Toto je viera naša. Toto je viera Cirkvi. Túto vieru vyznávame a ona je našou slávou v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.“

Aj svätý Pavol píše Korinťanom, že im odovzdal evanjelium, ktoré on sám prijal (por. 1 Kor 15, 3). Táto neprerušená reťaz života Cirkvi, ohlasovania Božieho Slova a slávenia sviatostí siaha až k nám: hovoríme jej Tradícia. Ona je zárukou, že to, čo veríme, je skutočným odkazom Krista, ohlasovaným apoštolmi. Jadrom prvotného hlásania je udalosť smrti a vzkriesenia Pána, z ktorej vychádza základné dedičstvo viery. Koncil hovorí: „Apoštolské ohlasovanie – ktoré je osobitným spôsobom zaznačené v inšpirovaných knihách – malo sa nepretržitým nástupníctvom zachovať až do konca čias“ (dogm. Konšt. Dei Verbum, 8). Týmto spôsobom – tak, ako Sväté písmo obsahuje Božie Slovo, tradícia Cirkvi ho uchováva a verne odovzdáva ďalej, aby ľudia všetkých čias mohli pristupovať k jej ohromným zdrojom a čerpať z jej pokladov milosti. Cirkev teda, hovorí Druhý vatikánsky koncil, „vo svojom učení, živote a kulte zachováva a všetkým pokoleniam odovzdáva všetko, čím sama je, a všetko, čo verí“ (ibidem).

Napokon by som chcel zdôrazniť, že osobná viera práve v cirkevnom spoločenstve rastie a dozrieva. Je zaujímavé pozorovať, že v Novom zákone slovo „svätí“ označuje kresťanov ako spoločenstvo, aj keď určite nie všetci dosahovali také kvality, aby sa hneď mohli vyhlásovať za svätých Cirkvi. Čo sa chcelo naznačiť týmto výrazom? Fakt, že tí, ktorí mali a žili vieru vo vzkrieseného Krista, boli pozvaní stať sa vzorom pre všetkých ostatných, aby ich uvádzali do kontaktu s Ježišovou osobou a s jeho poslanstvom, ktoré odkrýva tvár živého Boha. A toto platí aj pre nás: kresťan, ktorý sa nechá viesť a formovať podľa viery Cirkvi, sa napriek svojim slabostiam, ohraničeniam a ťažkostiam stáva oknom otvoreným pre svetlo živého Boha: prijíma jeho svetlo a odovzdáva ho svetu. Blahoslavený Ján Pavol II v encyklike Redemptoris missio hovorí, že „misijná činnosť skutočne obnovuje Cirkev, viera a kresťanská identita sa upevňuje a dostáva nové oduševnenie a motiváciu. Viera zosilnieva, keď sa podáva ďalej!“ (č. 2).

Dnes veľmi rozšírená tendencia odsúvať vieru do súkromnej sféry protirečí jej samotnej prirodzenosti. Potrebujeme Cirkev, ktorá našu vieru potvrdzuje a jej prostredníctvom získavame skúsenosť Božích darov - Božieho Slova, sviatostí, posily milosti a svedectva lásky. Naše « ja » tu môžeme vnímať v rámci « my » celej Cirkvi, ako adresáta, ako protagonistu udalosti, ktorá ho presahuje : skúsenosti spoločenstva s Bohom, na ktorom je založené spoločenstvo ľudí. Vo svete, kde individualizmus riadi ľudské vzťahy tak, že sa stávajú stále krehkejšími, nás viera volá k tomu, aby sme boli Božím ľudom, aby sme boli Cirkvou, nositeľmi lásky a Božieho spoločenstva pre celé ľudské pokolenie (por. Past. Konšt. Gaudium et Spes 1).“ **Preložil: Martin Kramara**

Svätý Otec prijal Milanoviča chorvátskeho premiéra

Vatikán 29. októbra (RV) - Benedikt XVI. prijal predsedu vlády Chorvátskej republiky Zorana Milanoviča, ktorý sa následne stretol aj s vatikánskym štátnym sekretárom kardinálom Tarcisiom Bertonom a arcibiskupom Dominiquem Mambertim, sekretárom pre vzťahy so štátmi. Podľa komuniké, ktoré po stretnutí vydalo vatikánske Tlačové stredisko, srdečné rozhovory umožnili plodnú výmenu názorov v súvislosti s výzvami, ktorým krajiny čelia v súčasnej hospodárskej kríze, ako aj s otázkami spoločného záujmu v rámci bilaterálnych vzťahov. Hovorilo sa aj o konferencii usporiadanej 29. októbra pri príležitosti 20. výročia diplomatických vzťahov oboch krajín. Zástupcovia oboch krajín sa tiež venovali regionálnej ekonomike, s osobitným dôrazom na situáciu Chorvátov v Bosne a Hercegovine. V závere Svätá stolica obnovila svoju podporu legitímnej aspirácie Chorvátska na plnú európsku integráciu. **-mf-**

Pápežská komisia Ecclesia Dei o rokovaní s Bratstvom sv. Pia X.

Vatikán 29. októbra (TK KBS/RV CZ) - Pápežská komisia „Ecclesia Dei“ vydala vyhlásenie, v ktorom informuje o súčasnom stave rokovania s Kňazským bratstvom sv. Pia X. Ako oznamuje, nasledovníci arcibiskupa Lefébvre v poslednej odpovedi (zo 6. septembra 2012) hovoria o nutnosti dlhšieho času k reflexii a štúdiu, aby mohli dať vlastnú odpoveď na posledné iniciatívy Svätej stolice. Súčasný štádium diskusií medzi Svätou stolicou a Kňazským bratstvom je výsledkom trojročného doktrínálneho a teologického dialógu, ku ktorému sa spoločná komisia zišla celkom osemkrát, aby debatovala o niektorých kontroverzných bodoch v interpretácii dokumentov II. vatikánskeho koncilu. Vyhlásenie vatikánskej komisie pre dialóg s tradicionalistami ďalej upresňuje, že po skončení týchto vieroúčnych rozhovorov bolo možné postúpiť k ďalšej fáze diskusie, orientovanej „veľkou túžbou po zmierení Kňazského bratstva sv. Pia X. s Petrovým stolcom.“ Medzi základnými krokmi tohto „pozitívneho procesu postupnej reintegrácie“ spomína vyhlásenie Motu proprio Summorum Pontificum, ktoré v roku 2007 definovalo liturgiu pred poslednou reformou ako mimoriadnu formu jediného rímskeho rítu, a po druhýkrát zrušenie exkomunikácií v roku 2009. Pápežská komisia odovzdala 13. júna 2012 Bratstvu doktrínálnu deklaráciu spoločne s návrhom normalizácie kánonického štatútu v rámci Katolíckej cirkvi. V súčasnej dobe Svätá stolica očakáva oficiálnu odpoveď predstavených Kňazského bratstva na tieto dva dokumenty. **Zdroj: RV CZ**

Benedikt XVI. slávil večery v Sixtínskej kaplnke

Vatikán 31. októbra (RV) - Benedikt XVI. večer slávil večery v Sixtínskej kaplnke pri príležitosti 500. výročia jej inaugurácie. Veľký umelec Michelangelo pracoval na jej strope štyri roky, výsledkom čoho boli fresky na ploche viac ako tisíc metrov štvorcových. Kaplnku inauguroval Július II. dňa 31. októbra 1512. V súčasnosti ju ročne navštívi asi päť miliónov návštevníkov.

Riaditeľ Vatikánskych múzeí Antonio Paulucci však upozorňuje na problém spojený s veľkým počtom turistov, ktorým je možné poškodenie malieb vplyvom prachu, vlhkosti, či oxidu uhličitého, ktorý produkuje pot. Podľa neho by mohlo byť riešením aj obmedzenie počtu návštevníkov: „Urobíme tak, ak by turistický tlak zvýšil hranicu primeranej prípustnosti a ak nebudeme môcť riešiť problém účinným spôsobom.“ Ako však dodal, toto obmedzenie zatiaľ nie je otázkou krátkodobého horizontu. V prvom rade sa budú snažiť aplikovať najmodernejšie technologické prostriedky, aby sa Michelangelove fresky zachovali čo možno najdlhšiu dobu. **-mf-**

Spojenie s Kristom v Cirkvi obohacuje dimenziou večnosti

Vatikán 1. novembra (RV) - Slávnosť všetkých svätých priviedla na Námestie sv. Petra okolo 30-tisíc ľudí, aby si vypočuli sviatočný príhovor Benedikta XVI. pred modlitbou Anjel Pána. V príhovore pozval veriacich, aby sa spoločne zamysleli nad dvojitou dimenziou Cirkvi.

„Drahí bratia a sestry,

dnes sa s radosťou stretávame na slávnosti Všetkých svätých. Táto slávnosť nás podnecuje, aby sme uvažovali o dvojitom horizonte ľudstva, ktoré symbolicky vyjadrujeme slovami «zem» a «nebo»: Zem reprezentuje putovanie dejinami, nebo zasa večnosť, plnosť života v Bohu. Tak aj dnešná slávnosť ponúka príležitosť uvažovať nad dvojitou dimenziou Cirkvi: Cirkvou putujúcou v čase a tou, ktorá slávi neprestajne, teda nad nebeským Jeruzalemom. Tieto dva rozmery sú spojené skutočnosťou «spoločenstva svätých»: Je to realita, ktorá sa začína tu na zemi a svoje naplnenie dosahuje v nebi. V pozemskom svete je Cirkev začiatkom tajomného spoločenstva, ktoré zjednocuje ľudstvo, je tajomstvom úplne koncentrovaným v Ježišovi Kristovi. On je ten, ktorý do ľudského rodu vniesol novú dynamiku, nový pohyb, privádzajúci k Bohu a zároveň k jednote, k pokoju v najhlbšom zmysle slova. Ježiš Kristus – hovorí Jánovo evanjelium (11,52) – zomrel «aby zhromaždil vedno rozptýlené Božie deti» a jeho činnosť pokračuje v Cirkvi, ktorá je nerozlučne «jedna», «svätá»

a «katolícka». Byť kresťanmi a byť súčasťou Cirkvi znamená otvoriť sa tejto jednote ako zrno, ktoré, zasiate do zeme, odumiera, kľíči a rastie do výšky smerom k nebu.

Svätí – tí, ktorých za takých vyhlasuje Cirkev, ale aj všetci svätí a sväté, ktorých pozná iba Boh a my ich dnes oslavujeme – hlboko prežívali túto dynamiku. V každom z nich, veľmi osobným spôsobom, bol prítomný Kristus vďaka jeho Duchu, ktorý koná skrze slovo a sviatosť. V tejto súvislosti spojenie s Kristom v Cirkvi neničí osobnosť človeka, ale ju otvára, transformuje silou lásky a obohacuje už tu na zemi dimenziou večnosti. V podstate to znamená stať sa podobnými obrazu Božieho Syna (porov. Rim 8,29), realizujúc plán, vytvorený Bohom, ktorý stvoril človeka na svoj obraz a podobu. Avšak toto začlenenie do Krista nás otvára – ako sme povedali – aj voči spoločenstvu so všetkými členmi jeho Tajomného tela, ktorým je Cirkev, spoločenstvu, ktoré je dokonalé «v nebi», kde neexistuje žiadna samota, žiadna konkurencia alebo separácia. Dnešná slávnosť je akoby ochutnaním krásy života úplnej otvorenosti pohľadu Božej a bratskej lásky, v ktorej máme istotu, že dosiahneme Boha v tom druhom a toho druhého v Bohu. S touto vierou plnou nádeje oslavujeme všetkých svätých a pripravujeme sa na zajtrajšiu spomienku všetkých verných zosnulých. Vo svätých vidíme víťazstvo lásky nad sebeckom a smrťou. Spoznávame, že nasledovanie Krista vedie do života, do večného života a dáva zmysel prítomnosti a každému plynúcemu momentu, pretože ho naplňa láskou a nádejou. Iba viera vo večný život nás robí schopnými skutočne milovať minulosť a prítomnosť bez lipnutia na nich, v slobode pútnika, ktorý miluje zem, ale jeho srdce je v nebi.

Nech nám Panna Mária vyprosí milosť pevne veriť vo večný život a cítiť sa v pravom spoločenstve s našimi drahými zosnulými.“ **-js-**

Modlitbová pobožnosť a svätá omša v Bazilike sv. Petra

Vatikán 3. novembra (RV) - V piatok večer, v deň, keď si Cirkev pripomína pamiatku všetkých verných zosnulých, viedol Benedikt XVI. súkromnú modlitbovú pobožnosť v hrobke pod Vatikánskou bazilikou, pri ktorej osobitne pamätal na zosnulých pápežov. „V tejto Vatikánskej hrobke zverujeme milosrdenstvu Otca tých, ktorí tu boli pochovaní a tu očakávajú vzkriesenie tela. Zvlášť pápežov, ktorí vykonávali službu pastierov univerzálnej Cirkvi, aby mali účasť na večnej liturgii v nebi.“

Benedikt XVI. slávil 3. novembra v Bazilike sv. Petra svätú omšu za duše zosnulých 10 kardinálov a 140 biskupov, ktorí zomreli v priebehu minulého roku. V homílii okrem iného povedal: „V našich srdciach prežívame atmosféru spoločenstva so svätými a spomienky

na všetkých verných zosnulých, ktorú nám intenzívnym spôsobom sprostredkovali liturgické slávenia posledných dní. Zvlášť návšteva cintorínov nám umožnila obnoviť spojenie s drahými osobami, ktoré nás už opustili. Paradoxne smrť zachováva to, čo nemôže udržať život: ako naši zosnulí žili, čo milovali, čoho sa báli a v čo dúfali, čo odmietali, toto objavíme jedinečným spôsobom pri hrobách, ktoré ostali akoby zrkadlom ich života a ich sveta. Vyzývajú a vedú nás k znovu nadviazaniu dialógu, ktorý smrť prerušila. Pohrebné miesta tvoria akýsi druh zhromaždenia, v ktorom sa živí stretávajú so svojimi zosnulými a posilňujú s nimi vzťahy v takom spoločenstve, ktoré ani smrť nedokázala prekaziť. Tu v Ríme, na zvláštnych cintorínoch, ktorými sú katakomby, cítime ako na žiadnom inom mieste hlboké spojenie s prvotným kresťanstvom, ktoré je nám tak blízke. Keď prechádzame chodbami rímskych katakomb – a rovnako aj cintorínmi v našich mestách a dedinách, akoby sme prekročili neviditeľný prah a vstúpili do komunikácie s tými, ktorí tam chránia svoju minulosť, radosti a bolesti, porážky a nádeje. Je to preto, že smrť sa týka dnešného človeka rovnako, ako sa dotýkala vtedajšieho človeka. Aj napriek tomu, že sa mnohé veci minulosti stali už čudnými, smrť ostala stále tá istá.“ **-jak-**



Naša nádej spočíva v Božej láske, ktorá žiari na kríži

Vatikán 3. novembra (RV) - Benedikt XVI. slávil v Bazilike sv. Petra svätú omšu za duše zosnulých 10 kardinálov a 140 biskupov, ktorí zomreli v priebehu minulého roku.

„Ctihodní bratia, drahí bratia a sestry!

V našich srdciach prežívame atmosféru spoločenstva so svätými a spomienky na všetkých verných zosnulých, ktorú nám intenzívnym spôsobom sprostredkovali liturgické slávenia posledných dní. Zvlášť návšteva cintorínov nám umožnila obnoviť spojenie s drahými osobami, ktoré nás už opustili. Paradoxne smrť zachováva to, čo nemôže udržať život: ako naši zosnulí žili, čo milovali, čoho sa báli a v čo dúfali, čo odmietali, toto objavíme jedinečným spôsobom

pri hrobách, ktoré ostali akoby zrkadlom ich života a ich sveta. Vyzývajú a vedú nás k znovu nadviazaniu dialógu, ktorý smrť prerušila. Pohrebné miesta tvoria akýsi druh zhromaždenia, v ktorom sa živí stretávajú so svojimi zosnulými a posilňujú s nimi vzťahy v takom spoločenstve, ktoré ani smrť nedokázala prekaziť. Tu v Ríme, na zvláštnych cintorínoch, ktorými sú katakomby, cítime ako na žiadnom inom mieste hlboké spojenie s prvotným kresťanstvom, ktoré je nám tak blízke. Keď prechádzame chodbami rímskych katakomb – a rovnako aj cintorínmi v našich mestách a dedinách, akoby sme prekročili neviditeľný prah a vstúpili do komunikácie s tými, ktorí tam chránia svoju minulosť, radosti a bolesti, porážky a nádeje. Je to preto, že smrť sa týka dnešného človeka rovnako, ako sa dotýkala vtedajšieho človeka. Aj napriek tomu, že sa mnohé veci minulosti stali už čudnými, smrť ostala stále tá istá.

Tvárou v tvár tejto realite, človek každej doby hľadá záblesk svetla, ktoré dáva nádej, ktorá stále hovorí o živote a návšteva hrobov je vyjadrením tejto túžby. Ale ako my kresťania odpovedáme na otázku týkajúcu sa smrti? Odpovedáme vierou v Boha, pohľadom pevnej nádeje, ktorá je zakorenená v smrti a zmŕtvychvstaní Ježiša Krista. Smrť nás otvára životu, tomu večnému životu, kde večnosť nie je akýmsi duplikátom súčasného času, ale niečím úplne novým. Viera nám hovorí o tom, že skutočná nesmrteľnosť, po akej túžime, nie je iba predstavou, akýmsi konceptom, ale realizáciou plného spoločenstva so živým Bohom, spočítaním v jeho rukách, jeho láske a zjednotením sa v ňom so všetkými bratmi a sestrami, ktorých stvoril a vykúpil spolu s celým stvorenstvom. Naša nádeje teda spočíva v Božej láske, ktorá žiari na Kristovom kríži a dáva v srdci zaznieť Ježišovým slovám adresovaným kajúcemu lotrovi: «Dnes budeš so mnou v raji» (Lk 23,43). Je to život, ktorý dosiahol svoje naplnenie; život v Bohu. Život, ktorý môžeme teraz iba zahliadnuť tak ako cez hmlu vidíme modrú oblohu.

V tomto ovzduší viery a modlitby, drahí bratia, sme sa zišli okolo oltára, aby sme priniesli eucharistickú obeť za zosnulých kardinálov, arcibiskupov a biskupov, ktorí počas uplynulého roka ukončili svoju pozemskú púť. Osobitne si spomíname na zosnulých bratov kardinálov Johna Patricka Folleyho, Antohnyho Bevilacqui, Josého Sáncheza, Ignace Moussu Daouda, Luisa Aponte Martíneza, Rodolfa Quezadu Toruňa, Eugènia de Araújo Salesa, Paula Shana Kuo-hsia, Carla Mariu Martiniho, Fortunata Baldelliho. Do našej vrúcnej spomienky zahrňame i všetkých zosnulých arcibiskupov a biskupov a prosíme Pána, láskavého, spravodlivého a milosrdného (porov. Ž 114), aby im udelil večnú odmenu, prisľúbenú verným služobníkom evanjelia.

Spomínajúc na svedectvo týchto našich ctených bratov, môžeme v nich spoznať učeníkov „tichých,

milosrdných, čistého srdca, tvorcov pokoja“, o ktorých hovorí evanjeliová stať (Mt 5,1-12); Pánových priateľov, ktorí si – uveriac jeho prisľúbeniu v ťažkostiach i v prenasledovaniach – zachovali vieru a už navždy prebývajú v Otcovom dome, tešia sa z nebeskej odmeny plní šťastia a milosti. Pastieri, na ktorých si dnes spomíname, skutočne slúžili Cirkvi s vernosťou a láskou, čelili veľakrát ťažkým skúškam a zároveň im zverenému stádu venovali pozornosť a starostlivosť. V rôznorodosti darov a povinností vydali svedectvo neúnavnej bdelosti, múdrej a horlivej oddanosti Božiemu kráľovstvu, ponúknucenný vklad pokoncilovému obdobiu pre obnovu celej Cirkvi.

Eucharistická hostina ku ktorej pristupovali, najprv ako veriaci a potom denne, ako vysluhovatelia, anticipuje významným spôsobom to, čo Pán prisľúbil v „reči na hore“: vlastnenie Nebeského kráľovstva a zaujatie miesta na hostine v nebeskom Jeruzaleme. Modlime sa, aby sa tento prisľub naplnil pre všetkých. Naša modlitba sa živí pevnou nádejou, čo „nesklame“ (Rim 5,5), pretože je garantovaná Kristom, ktorý chcel v tele prežiť skúsenosť smrti, aby nad ňou zvíťazil zázračnou udalosťou zmŕtvychvstania. «Prečo hľadáte živého medzi mŕtvymi? Nie je tu. Vstal z mŕtvych» (Lk 24,5-6). Táto zvesť anjelov vo veľkonočné ráno pri prázdnom hrobe sa v priebehu storočí dostala až k nám a predkladá nám, aj v tomto liturgickom zhromaždení, existenciálny dôvod našej nádeje. Naozaj, «ak sme umreli s Kristom» – pripomína nám sv. Pavol, narážajúc na náš krst – «veríme, že s ním budeme aj žiť» (Rim 6,8). Sám Duch Svätý, skrze ktorého bola v našich srdciach rozliata Božia láska, spôsobí, že naša nádej nebude márna (porov. Rim 5,5). Boh Otec, bohatý na milosrdenstvo, ktorý vydal na smrť svojho jednorodeného Syna, kým sme boli ešte hriešni, akoby nám nedaroval spásu teraz, keď sme ospravedlivení jeho krvou (porov. Rim 5,6-11)? Naša spravodlivosť je založená na viere v Krista. On je „Spravodlivý“, ohlásený Písmom; vďaka jeho veľkonočnému tajomstvu, po prekročení prahu smrti, naše oči budú môcť vidieť Boha a kontemplovať jeho tvár (porov. Jób 19, 27).

S jedinečnou ľudskou existenciou Božieho Syna sa spája i existencia jeho Matky, ktorú, jedinú spomedzi všetkých stvorení, uctievame ako Nepoškvrnenú a plnú milosti. Naši bratia kardináli a biskupi, na ktorých si dnes spomíname, boli osobitne milovaní Pannou Máriou a túto lásku odplácali so synovskou oddanosťou. Jej materskému príhovoru chceme dnes zveriť ich duše, aby aj ich uviedla do večného Otcovho kráľovstva, kde budú obklopení mnohými veriacimi, ktorým venovali svoj život. Nech nad nimi bdie Mária so starostlivým pohľadom, kým spia sen pokoja v očakávaní blaženého vzkriesenia. A my pozdvihnime k Bohu našu modlitbu za nich, podporení nádejou, že sa všetci v jeden deň stretne navždy zjednotení v raji. Amen.“

-js-/ snímka RV

V 75 francúzskych mestách manifestácie proti návrhu „manželstva pre všetkých“

Francúzsko 26. októbra (TK KBS/RV CZ) - V 75 francúzskych mestách prebehli manifestácie proti návrhu zákona zavádzajúceho tzv. „manželstvo pre všetkých“. Legislatívny návrh by mala francúzska vláda prerokovávať už 7. novembra, poslanci by potom o ňom mali hlasovať v polovici decembra či v januári. Od 3. do 8. novembra bude francúzsky episkopát zasadať v Lurdoch. Predseda biskupskej konferencie kardinál André Vingt-Trois tu prednesie cirkevné stanovisko silného politického ladenia, informoval hovorca francúzskych biskupov. Katolícki pastieri vyzývajú k širokej diskusii o problematike, ktorú však vláda trvale odmieta. Biskupi preto zasahujú do diskusie aspoň radou úvah a reflexií, ktoré zverejnili na webových stránkach konferencie.

Za týmto legislatívnym návrhom stojí teória genderu, píše Mons. Yves Le Saux. Je tu snaha uzákoníť predstavu, podľa ktorej nie sú sexuálne rozdiely biologického rádu a nezakladajú ľudskú identitu. Každý človek sa podľa tejto teórie môže ľubovoľne voliť svoju sexuálnu orientáciu, nezávisle od pohlavia, vysvetľuje biskup le Mans a dodáva: V hre sú teda úplne zásadné otázky, vyžadujúce vážnu, citlivú a nenásilnú debatu. Podľa arcibiskupa Clermont-Ferranda je potrebné ešte pred hlasovaním o zákone pýtať sa na prípadné administratívne dôsledky. Návrh predpokladá odstránenie pojmu otec - matka a ich náhradu obecnnejším termínom - rodičia. To však povedie k prepísaniu mnohých článkov občianskeho zákonníka, upozorňuje Mons. Hippolyte Simn. Je vôbec možné právnym nariadením rozhodovať o materstve a otcovstve - jednoducho povedané - ľudskej identite? pýta sa podpredseda Francúzskej biskupskej konferencie. Mons. Laurent Ulrich sa stavia proti názvu legislatívy „manželstvo pre všetkých“. Vždy budú existovať situácie, keď manželstvo nie je možné - brat a sestra, strýko a neteť sa manželmi stať nemôžu. Najviac kritizovaná je však možnosť adopcie deti pre homosexuálne páry. Prvým subjektom, ktoré je potrebné ochraňovať, je dieťa. Najskôr potom prichádza na rad túžba dospelých po rodičovstve, poznamenáva Mons. Eric Aumonier, biskup francúzskeho Versailles.

RV CZ

Nový generálny predstavený rehole Milosrdných bratov

Fatima 2. novembra (TK KBS) - Na Slávnosť všetkých svätých (1. novembra 2012) zvolili účastníci generálnej kapituly Hospitálskej rehole sv. Jána z Boha v portugalskej Fatime svojho nového generálneho predstaveného. Stal sa ním brat a kňaz rehole Jeesús Etayo Arrondo O.H.

br. Richard Jombík OH

V Rakúsku pripravujú novelu zákona o rovnom zaobchádzaní

Viedeň 26. októbra (TK KBS/RV CZ) - Rakúske ministerstvo sociálnych vecí pripravuje novelu zákona o rovnom zaobchádzaní. Pokiaľ sa budú chcieť vyhnúť citelným trestom, podnikatelia a poskytovatelia nájomných priestorov v súlade s touto úpravou nebude môcť odmietnuť obchodovanie s určitými skupinami ľudí. Cieľom novely je zabrániť tzv. diskriminácii osôb z hľadiska ich staroby, náboženského presvedčenia, svetonázoru či sexuálnej orientácie. Gudrun Kuglerová, ktorá riadi viedenské sídlo „Observatória protikresťanskej diskriminácie a intolerancie v Európe“, však v rakúskej tlači upozorňuje na medze tejto novelizácie. Rakúsko by sa nemalo ľahkomyselne pohrávať so slobodou, upozorňuje právnička a teologička Kuglerová. Je jedným zo základných práv orientovať svoju hospodársku činnosť podľa vlastných meradiel, poukazuje profesorka Medzinárodného teologického inštitútu.

Odborníčka na európske právo tiež odkazuje na chýbajúce rozhodnutie Európskej únie v tejto problematike. Nemecko a iná krajina sa proti rovnému zaobchádzaniu v podnikateľskej oblasti z dobrých dôvodov vyslovili a zákon totiž nikdy v Bruseli neprešiel, zdôrazňuje Kuglerová. Pre spravodajskú agentúru Kathpress potom vymenováva možné dôsledky, vyplývajúce z prehnanej aplikácie „rovného zaobchádzania“: židovský hoteliér by musel prenajať sálu k oslavám buršáckeho spolku, katolícky tlačiar by nesmel odmietnuť tlač protipápežského pamfletu, ľavicový dizajnér by navrhoval protipotratové letáky, syn maďarského disidenta by musel prenajať byt komunistovi a cestovný kancelária, špecializovaná na moslimských zákazníkov, by k nim musela pribrať i kresťanov, hovorí Gudrun Kuglerová. **RV CZ**

Desať mŕtvych po samovražednom útoku na katolícky kostol v Nigérii

Nigéria 29. októbra (RV CZ/RV SK) - K ďalšiemu krvipreliatiu došlo v nedeľu v Nigérii. Samovražedný atentátnik vošiel na aute do katolíckeho kostola v Kadune v strednej Nigérii. Pri výbuchu počas svätej omše zahynulo desať ľudí a viac ako 140 sa zranilo. Pri následných nepokojoch prišli o život ďalší dvaja ľudia. Mesto, v ktorom sa dráma odohrala, leží na hranici medzi moslimským severom a kresťanským juhom Nigérie. Motív útoku ani páchatel zatiaľ nie je známy. Jednou z možností je však aj islamistická organizácia Boko Haram, ktorá sa už v minulosti o útoky podobného typu postarala niekoľkokrát. Jej cieľom je vytvorenie moslimského štátu, napriek tomu, že v Nigérii približne polovicu obyvateľstva tvoria kresťania.

Udalosť pre Vatikánsky rozhlas komentuje misionár a publicista o. Giulio Albanese: „Auto naložené výbušninou doviezol samovražedný atentátnik až dovnútra kostola sv. Rity, kde práve prebiehala nedeľná svätá omša. Predchádzajúce útoky boli spravidla dielom islamistickej sekty Boko Haram. Hoci sa k atentátu doteraz nikto neprihlásil, bude zrejme rovnakého pôvodu. Bezprostredná reakcia kresťanov bola tiež násilná. Rozvášnený dav zabil troch moslimov. Je potrebné mať na pamäti, že rozdelenie medzi moslimským severom a kresťanským juhom v Nigérii je predovšetkým politické. To využívajú džihádisti, ktorí zneužívajú náboženstvá k rozduchavaniu konfliktu za podpory zahraničných skupín salafitského rázu.“ **RV CZ / RV SK**

Za unesených misionárov v Kongu požadujú únoscovia výkupné

Kongo 25. októbra (TK KBS/RV CZ) - Biskup diecézy Butembo-Beni, ktorá leží na severovýchode krajiny, informoval agentúru Fides o telefonáte, požadujúcom výkupné za troch unesených misionárov. Augustiáni konžskej národnosti - otcovia Jean-Pierre Ndulani, Anselme Wasikundi a Edmond Bamutute - boli unesení pred týždňom. V oblasti operuje množstvo ozbrojených skupín pôvodom z Ugandy, ktoré môžu byť autorkami únosu, vysvetľuje biskup a dodáva: „Rovnako tak môžu únoscovia pochádzať z domorodých kmeňov. Únos odsúdila Konžská biskupská konferencia. Vyzvala únoscov k šetrnému zaobchádzaniu so zajatcami a k ich skorému návratu do pôvodnej farnosti.“ **Zdroj: RV CZ**

V sýrskom meste Homs zavraždili posledného kresťana

Sýria 2. novembra (RV) - V centre mesta Homs bol v utorok zavraždený posledný kresťan 84-ročný Elias Mansour. Ten počas evakuácie obyvateľov odmietol opustiť svoj dom, aby sa naďalej mohol starať o svojho hendikepovaného syna Adnana. Ako pre agentúru Fides uviedol istý kňaz, Elias Mansour vyhlásil, že svoj dom v žiadnom prípade neopustí a rebelom bol rozhodnutý pripomenúť „Desať Božích prikázaní a Sväté písmo“. Kňaz v súčasnosti pátra po jeho nezvestnom synovi.

Oblasť Wadi Sayeh, ktorá bola obývaná prevažne kresťanmi a sunitskými moslimami, je v súčasnosti ohniskom bojov medzi armádou a rebelmi. V stredu bol zasiahnutý aj jezuitský kláštor vo štvrti Hamidiyeh. Jeho štruktúra bola poškodená, k stratám na životoch však nedošlo. (Fides) **-mf-**

Na premiére hudobného pásma Posilnení vierou aj biskup Judák

Nitra 29. októbra (TK KBS) - V nedeľu 28. októbra 2012 sa v nitrianskom Starom divadle uskutočnila premiéra hudobného pásma z dielne občianskeho združenia Totus tuus s názvom Posilnení vierou. Išlo o špecifické stvárnenie života svätého Cyrila a Metoda, na ktorom umelci z horehronia pracovali viac ako rok. Záštitu nad vystúpením prevzal nitriansky biskup Viliam Judák, ktorý sa na premiére osobne zúčastnil. Organizátorom záležalo na tom, aby hudobné pásmo začalo svoju púť po Slovensku práve v staroslávnej Nitre. Podľa slov Moniky Akurátnej, predsedkyne dozornej rady Totus tuus, aj takto chcú osláviť svätých spolupatrónov Európy, ktorí sú s mestom pod Zoborom priamo spojení. Predseda združenia Adam Cyril Gierasimczuk dodal, že Cyril a Metod si zaslúžia, aby „sme o nich spievali“. Práve on prišiel s myšlienkou na hudobné pásmo o nich ako prvý. Hudobné pásmo je zložené z pôvodných textov i skladieb. Tvorcovia, a asi päťdesiat účinkujúcich, ich radi predstavujú aj v ďalších slovenských mestách. **Miroslav Lyko**

Poľovnícka púť na Morave za účasti biskupa Viliama Judáka

Dub nad Moravou/Nitra 31. októbra (TK KBS) - V Dube nad Moravou v Českej republike sa v sobotu 3. novembra 2012, za účasti nitrianskeho biskupa Mons. Viliama Judáka, uskutoční V. európska „myslivecká pouť sv. Huberta“. Bohoslužby sa uskutočnia v mieste pútnickom chráme Panny Márie. Poľovnícka svätá omša bude aj tentokrát spojená s prosbami za dobrý lov, za ochranu zvierat a prírody. **Miroslav Lyko**

Stanovisko benediktínov ku kauze „Kaštieľ v Rusovciach“

Bratislava 29. októbra (TK KBS) - V posledných dňoch boli v médiách publikované správy ohľadom sporu medzi tzv. Rádcom sv. Benedikta so sídlom v Komárne a Slovenskou republikou o vlastníctvo kaštieľa v Rusovciach.

Uvedený Rád sv. Benedikta so sídlom v Komárne, ktorý bol založený Maďarskou benediktínskou kongregáciou, nemá nič spoločné so slovenskými benediktínmi z Kláštora Premenenia Pána

v Sampore (Sliač), registrovanými ako Mnisi z rehole svätého Benedikta so sídlom v Sampore.

Pán Juraj Szalay nie je štatutárnym zástupcom ani hospodárom slovenských benediktínov, len tzv. Rádu sv. Benedikta so sídlom v Komárne. Ndp. Asztrik Vársegi nie je najvyšším predstaviteľom benediktínov, len predstaveným maďarskej benediktínskej kongregácie so sídlom v Pannonhalme.

Slovenskí benediktíni z kláštora Premenenia Pána v Sampore si neuplatnili a neuplatňujú žiadne nároky na bývalé benediktínske majetky.

Michal Kukuča OSB

Požehnanie zrekonštruovanej historickej biskupskej krypty

Žiar nad Hronom 2. novembra (TK KBS/Rádio LUMEN) - V predvečer Sviatku všetkých svätých sa vo Farnosti Povýšenia svätého kríža v Žiari nad Hronom uskutočnila slávnostná bohoslužba, spojená s požehnaním zrekonštruovanej historickej biskupskej krypty. Kryptu bývalých šiestich banskobystrických biskupov pod miestnym kostolom požehnal diecézny administrátor Marián Bublinc.

Farský kostol Povýšenia svätého kríža v Žiari nad Hronom má v tomto roku svoju dvestoročnicu, ktorú si miestna farnosť pripomenula tiež rozsiahlou rekonštrukciou biskupskej krypty pod severnou vežou kostola. Sú v nej uložené pozostatky šiestich biskupov Banskobystrickej diecézy. „Vedieť a poznať tých slávnych mužov ktorých sme mali, hlavne našich otcov biskupov je veľmi dôležité a niektorí teda z našich banskobystrických biskupov sú tu pochovaní a zároveň je tu pomoc pre prežívanie našej prítomnosti, pretože oni nám ukazovali tie správne hodnoty ako máme žiť a čo je dôležité pre nás,“ povedal Mons. Marián Bublinc.

Do 8. novembra bude môcť tieto novozrekonštruované a požehnané priestory vidieť aj verejnosť. „Krypta je prístupná verejnosti po každej svätej omši, čo sa týka v tejto oktáve od 1. do 8. novembra a býva prístupná aj vtedy, keď napríklad nejakí predstavitelia, žiaci škôl, inštitúcií chcú, tak to robíme v spolupráci s pani Božkou Mikulíčkovou, ktorá je predsedníčkou Matice slovenskej, ona má zas túto časť na starosti,“ povedal Rádiu LUMEN Miroslav Hlaváčik, dekan Farnosti Povýšenia svätého kríža v Žiari nad Hronom.

Jeden zo šiestich pochovaných biskupov v krypte je tiež významná osobnosť slovenských dejín a prvý predseda Matice slovenskej Štefan Moyzes. „To bol veľmi významný človek, mysliteľ, filozof a v prvom rade veľmi dobrý kňaz, človek, biskup, ktorý bol opravdivým otcom svojich veriacich,“ dodal Mons. Marián Bublinc.

Jozef Polešenský

„Kultúra života - kultúra pre život“ na konferencii v Bratislave

Bratislava 27. októbra (TK KBS) - V Bratislave sa dnes konala významná medzinárodná konferencia o kultúre života - kultúre pre život. Vystúpili na nej odborníci z viacerých krajín venujúci sa podpore a ochrane života od počatia po prirodzenú smrť, predstavitelia spoločenského, akademického a náboženského života. Jedným z kľúčových hostí bol predseda Pápežskej rady pre rodinu arcibiskup Mons. Vincenzo Paglia. Na konferencii vystúpil i sekretár Pápežskej rady pre pastoraáciu zdravotníkov Mons. Jean-Marie Musivi Mupendawatu.



Konferencia je veľkou príležitosťou pripomenúť si mnohé dobré aktivity, ktoré sa za dvadsať rokov v oblasti šírenia kultúry života uskutočnili, povedal spišský biskup Mons. Štefan Sečka. Upozornil však aj na ťažkosti, ktorým čelia dnešné slovenské rodiny. „Ešte nikdy nebolo toľko rozvodov, ešte nikdy sa nerodilo toľko nemanželských detí, ešte nikdy sa na Slovensku nepoužívalo toľko antikoncepcie a ešte nikdy nebolo toľko skrytých umelých potratov ako v týchto rokoch,“ povedal predseda Subkomisie pre bioetiku Teologickej komisie Konferencie biskupov Slovenska (KBS).

Táto „kultúra smrti“ sa podľa neho nezmení zo dňa na deň na kultúru života. Tá sa dá rozvíjať iba vtedy, ak budeme podporovať život v celej jeho šírke. Tento názor podporil aj arcibiskup Paglia, ktorý vo svojom vystúpení varoval pred individualistickou a materialistickou mentalitou dnešných ľudí. Sympóziu označil za „mimoriadnu príležitosť“ ukázať „krásu a silu evanjelia života“. „Ak sa evanjelium života nestane životom, tak soľ, ktorá ostane v soľničke, je vlastne zbytočná. Našou veľkou úlohou je trochu ochutiť ten život, ktorý prežívame,“ povedal arcibiskup Paglia na brífingu novinárom.

Biskup Sečka tiež pripomenul, že podujatie sa koná pri príležitosti 20. výročia Druhého svetového kongresu za život v Bratislave a 15. výročia Okrúhleho stola o demografickej situácii v SR. Sumarizuje aj dianie v oblasti kultúry života na Slovensku v uplynulých 20 rokoch. Odborníci zo Slovenska i zo zahraničia charakterizovali hlavné problémy a ich riešenia v oblastiach, ako napríklad demografický vývoj, dnešná rodina a manželstvo, či eutanázia. Nevyhli sa ani vybraným témam bioetiky, agende „sexuálneho a reprodukčného zdravia“, či „sexuálnej výchovy“.

„Hlavným magnetom tejto konferencie je jej ucelenosť, pretože dramaturgia bola poskladaná tak,

aby návštevník dostal ucelený obraz o aktivite v pro-life hnutí za posledných 20 rokov na Slovensku. Počas jedného dňa môže byť človek obohatený o veľké množstvo informácií,“ povedal Marek Michalčík,

podpredseda občianskeho združenia Fórum života, ktoré konferenciu spoluorganizuje s KBS a organizáciami venujúcimi sa podpore a ochrane života. Množstvo zaujímavých aktivít, ktoré sa týkajú podpory a ochrany života, spomenul napríklad čestný hosť konferencie Marijo Živkovič z Chorvátska.

Vyššie stopäťdesiat účastníkov konferencie sa tiež zapojilo do neformálnych diskusií o možnostiach spolupráce v prospech kultúry života na Slovensku, ale aj v európskom a globálnom kontexte. Poukázali aj na potrebu presadenia systémových riešení v prospech kultúry života na Slovensku. Ide napríklad o potrebu prijať komplexný Národný program na ochranu a rozvoj rodiny. Aktivity a propagačné materiály na ochranu a podporu kultúry života priblížili viaceré mimovládne organizácie, ako napríklad Fórum života, Liga pár páru či niektoré vysoké školy.

Pred sálou, kde vystupovali rečníci, nechýbali umelecké diela, ktoré predstavili myšlienku ochrany života od počatia po prirodzenú smrť. Osobitnú inštaláciu predstavovala medzinárodne známa socha Jána Mathé pod názvom „Plod života“ (1977) a návrh „Pamätníka nenarodeným deťom a ich mamám“ od Martina Hudáčka, ktorého inštalácia sa pri príležitosti spomínaných výročí a práve prebiehajúcej konferencie v Bratislave pripravuje. Účastníci konferencie, ktorí sa mohli zúčastniť aj na večernej svätej omši a koncerte „Za život - Pro life“, tiež mohli finančne podporiť návrh pamätníka.

Organizátori konferenciu pripravili v spolupráci s Ústavom zdravotníckej etiky Fakulty ošetrovateľstva a zdravotníckych odborných štúdií Slovenskej zdravotníckej univerzity, ktorý slávi 20. výročie svojho založenia. V jej úvode pozdravil účastníkov aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana, vedecký sekretár konferencie prof. Jozef Glasa a vedúci Kancelárie prezidenta SR prof. Milan Čič. Zúčastnili sa na nej aj europoslanci Anna Záborská a Miroslav Mikolášik, ktorý spolu s arcibiskupom Mons. Vincenzom Pagliom a predsedom KBS Mons. Stanislavom Zvolenský nad ňou prevzali i záštitu.

TK KBS, ml, snímka Peter Zimen

V Prešove vyvrcholil program celomestských misií



Prešov 28. októbra (TK KBS) - Dvojtýždňové misie vyvrcholili uplynulý víkend v Prešove. Konali sa v znamení témy „Ak uveríš, uvidíš Božiu slávu“. Nedeľnú slávnostnú svätú omšu celebroidal na pešej zóne pred Konkatedrálou sv. Mikuláša Mons. Stanislav Stolárik, košický pomocný biskup. Koncelebrovali ju kňazi z farností, v ktorých sa konali misie, a misionári pôsobiaci na misiách.

Na misiách pôsobili misionári verbisti pod vedením P. Jána Kušníra. Host'om bol P. Martin Cingel' SVD, ktorý pôsobí v Keni. Na sídlisku Prešov - Sekčov v Kostole Najsvätejšej Trojice a v gréckokatolíckej Katedrále sv. Jána Krstiteľa pôsobili misionári redemptoristi pod vedením P. Michala Zamkovského. V Kostole Kráľovnej Pokoja na sídlisku III. pôsobila rehoľa kapucínov pod vedením P. Félixia.

Svätá omša sa začala pred misijným krížom, ktorý posvätil otec biskup Stolárik. Potom sa v sprievode kňazov, diakonov a miništrantov presunuli na pódium, kde slávil svätú omšu. V homílii okrem iného pripomenul, že práve tak, ako sa v nedeľu končí biskupská synoda v Ríme, v Prešove sa končia misie. Misionárom poďakoval za ich činnosť v školách, nemocniciach, medzi Rómami a v kostoloch.

Biskup Stolárik tiež pripomenul aj Rok viery. Ocenil, že prítomní prišli napriek nepriaznivému počasiu. Strácanie viery a ducha opísal na jednom príklade, že „kto nie je v spoločenstve Cirkvi a nezúčastňuje sa na jej dianí, vyhasne ako uhlík, ktorý je mimo ohňa.“ Poďakoval i tým, čo sa za misie modlili a finančne ich podporili.

Košický pomocný biskup porovnal končiacie misie s tými, čo sa konali pred 10 rokmi. Misionárom poďakoval za každý dotyk srdca Božieho Milosrdenstva. Účastníkom povedal, aby si chránili duše, ktoré sú naplnené po týchto misiách Božím Duchom a aby nedávali priestor zlému. Priestor pred Konkatedrálou zaplnili veriaci z mesta a farníci z okolia Prešova.

Jakub Halčák / snímka www.misiepo.sk

Konferencia Ad fontes liturgicos III. v Prešove

Prešov 29. októbra (TK KBS) - Od 25. do 26. októbra sa na Gréckokatolíckej teologickej fakulte Prešovskej univerzity v Prešove (GTF PU) konala medzinárodná vedecká konferencia s názvom Ad fontes liturgicos III. Bola venovaná liturgickému hnutiu ako dôsledku návratu k liturgickým prameňom. Spoluorganizátorom tejto konferencie boli Uniwersytet Papieski Jana Pawła II w Krakowie (UPJP2) a Ukrajinská katolícka univerzita v Ľvove (UKU). Obidve inštitúcie sú partnerskými univerzitami GTF PU v rámci medzinárodnej spolupráce. Po prítomných príhovoroch sa k účastníkom konferencie prihovoril prorektor PU doc. Peter Adamišin, ktorý poukázal na zaujímavú skutočnosť, že liturgická konferencia sa koná práve v čase misií v Prešove, ktoré trvajú od 15. do 28. októbra 2012.

Na konferencii odznelo 18 príspevkov od domácich i zahraničných odborníkov v oblasti liturgiky. Vedecký garant konferencie z Poľska doc. Przemysław Nowakowski CM z Teologickej fakulty UPJP2 v Krakove, prezentoval priblíženie veriacich k prameňom liturgie ako hlavný cieľ poľského liturgického hnutia a jeho lídra o. Michala Kordela z Krakova. Doc. Erwin Mateja z Teologickej fakulty UO v Opole vo svojom príspevku poukázal na sliezske liturgické hnutie a jeho vplyv na návrat duchovenstva a veriacich k prameňom liturgie. Ďalší vedecký garant konferencie prof. Vojtech Boháč z GTF PU, vystúpil s príspevkom pod názvom „Predchodca“ KKC z roku 1745 z fondu GTF v Prešove. Vedecký garant konferencie z Ukrajiny Dr. Michajlo Petrovič z UKU v Ľvove vo svojom príspevku prezentoval pramene liturgickej reformy mesjaco-slova rímskych liturgických vydaní Recensio Ruthena (1942). Víťaným účastníkom konferencie bol archidiakon Nyírán János z Nyíregyházy, ktorý informoval o konferencii o katechumenáte v byzantskej tradícii, konanej v Maďarsku. Na konferencii sa zúčastnil aj významný odborník v oblasti liturgiky v Poľsku prof. Štefan Koperek z Krakova, ktorý sa aktívne zapájal do veľmi bohatej a zaujímavej diskusie v rámci konferencie. Účastníci konferencie mali možnosť navštíviť gréckokatolícke Pútnické centrum Baziliky minor v Ľutine.

Monika Slodičková



Biskup Sečka požehnal Dom smútku v Spišskej Starej Vsi

Spišská Stará Ves 31. októbra (TK KBS) - Spišský biskup Mons. Štefan Sečka požehnal v utorok 30. októbra nový Dom smútku – Dom nádeje v Spišskej Starej Vsi. Svätú omšu za všetkých zosnulých Starovešťanov celebraval otec biskup za účasti miestneho farára Pavla Garaja, kaplána Pavla Krokusa a ďalších kňazov. Na záver svätej omše poďakoval všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom pričínili o toto dielo, ako aj celebrantovi a koncelebrantovi, primátor mesta Jozef Harabin.

Ján Kurňava

Spomienky na zosnulých príslušníkov OS a OZ SR

Bratislava 2. novembra (TK KBS) - Aj v Ordinariáte OS a OZ SR si pri príležitosti Sviatku všetkých svätých a Spomienky na všetkých verných zosnulých spomínajú príslušníci a zamestnanci Ozbromených síl a ozbrojených zborov SR na svojich blízkych, príbuzných či kolegov a kolegyně, ktorí ich predišli na ceste do večnosti. Pietne spomienky sa v týchto dňoch uskutočnili a uskutočnia v útvaroch a zariadeniach OS a OZ SR, na cintorínoch a pri pietnych pamätníkoch na celom Slovensku, ale aj v zahraničných vojenských misiách na Cypre a v Afganistane. Nechýbajú pritom ani modlitby a duchovné príhovory kaplánov v uniformách.

Príslušníci ozbrojených síl a zamestnanci rezortu obrany sa 30. októbra 2012 stretli pri Pamätníku zmierenia v areáli Ministerstva obrany, aby si spomenuli na padlých vojakov a svojich zosnulých kolegov. „Pri bežnom návale povinností nesmieme zabúdať na to, že sme smrteľní a o to viac si vážme každú minútu, ktorú prežijeme v kruhu svojich spolupracovníkov a blízkych,“ povedal náčelník Generálneho štábu Ozbromených síl SR Peter Vojtek pred tým, ako spolu s generálnym vikárom Ordinariátu OS a OZ SR Mons. Františkom

Počurekom zapálili pri pamätníku za zosnulých kahanec. Účastníci pietnej spomienky sa následne presunuli do Siene slávy, ktorá je venovaná slovenským vojakom v zahraničných misiách. Aj tu si uctili pamiatku zosnulých zapálením kahancov pri pamätnej tabuli s 54 menami vojakov, ktorí v zahraničí padli pri plnení svojich povinností.

Tiež príslušníci Veliteľstva pozemných síl a práporu podpory velenia v Trenčíne, pri pamätníku Kragujevacských bojovníkov v trenčianskych kasárňach, vyjadrili úctu a vďaka všetkým tým, ktorí položili svoje životy vo vojnových konfliktoch, mierových misiách ako aj všetkým zosnulým. V úvode pietneho aktu zástupca veliteľa pozemných síl Karol Navrátil k pamätníku padlých vojakov položil veniec a po zaznení štátnej hymny vojenský dekan Juraj Sitáš prečítal úryvok z Lukášovho evanjelia. Vo svojom príhovore pripomenul účastníkom pietnej spomienky duchovné a kultúrne dedičstvo predkov, vďaka ktorým sú tu a ktorým majú byť za čo vďační. Okrem toho zdôraznil, aby sa vo svojom živote nesústredovali na dočasné hodnoty, ktoré sú pominuteľné, ale aby sa zamerali na veci, ktoré obstoja aj pred Bohom. V závere sa prítomní pomodlili za padlých vojakov vo svetových vojnách, ako aj za vojakov, ktorí zomreli v zahraničných mierových misiách a operáciách. Pietny akt ukončil plukovník Navrátil, ktorý na ich pamiatku zapálil sviecu.

Pietnymi spomienkami si svojich kolegov v uniformách policajtov či hasičov a záchranárov pripomenuli aj príslušníci a zamestnanci rezortu Ministerstva vnútra SR. Obete hôr a svojich zosnulých kolegov záchranárov si pod vedením kaplánov HaZZ Pavla Mikoláša a Marcela Senderáka pripomenuli aj záchranári HZS v Západných Tatrách na Symbolickom cintoríne v Žiarskej doline, na Zverovke v Roháčoch a vo Vrátnej v Malej Fatre.

Tibor Ujľacký

Stretnutie animátorov zo Združenia Mariánskej mládeže

Tatranská Lesná 30. októbra (TK KBS/Rádio LUMEN) - Gospelový koncert, scénické predstavenie, prednášky, katechézy, adorácia, ale aj tanec, turistika a kurz prvej pomoci obohatili účastníkov tohtoročného stretnutia animátorov Združenia Mariánskej mládeže v Tatranskej Lesnej. Počas uplynulého predĺženého víkendú zažilo túto zábavnú-formačnú akciu, ktorej hlavnou myšlienkou bolo rozdať svetlo lásky ostatným, približne osem desiatok návštevníkov animátorskej školy, ale aj držiteľov animátorských certifikátov.

K dnešnému dňu pracuje v Združení Mariánskej mládeže 180 certifikovaných animátorov. **Rádio LUMEN**

Potreby dnešnej mládeže skúmajú na konferencii v Nimnici

Nimnica 27. októbra (TK KBS) - Konferencia o pastoračii mládeže dnes prebieha v kúpeľoch v Nimnici. Organizujú ju KANET, n.o. v spolupráci s Radou pre mládež a univerzity KBS pod záštitou žilinského diecézneho biskupa Mons. Tomáša Galisa, predsedu Rady. Je zameraná na skúmanie aktuálnych potrieb dnešnej mládeže, akí dnešní mladí sú, čo im treba ponúknuť ako i poukázanie na špeciálne pastoračné prístupy k mladým ľuďom na Slovensku.

Prvým prednášajúcim bol Marek Forgáč, duchovný správca Univerzitného pastoračného centra v Košiciach s témou Antropológia vzťahov, znamenia čias, náčrt subkultúr. Po nom nasledoval Pavol Degro, zodpovedný za pastoračnú mládež v provinciálnej rade Saleziánskej rodiny s témou: Pohľad na dnešnú mládež na Slovensku. Tretím rečníkom bol Pavol Hudák, rektor Domu Anky Kolesárovej, ktorý svoju prednášku zamerail na Princípy a skúsenosti práce s mládežou.

Cieľom a zámerom konferencie je, aby účastníci získali nové informácie z oblasti práce s mládežou, povzbudenie a interaktívna výmena skúseností na báze „burzy nápadov“, vytvorenie priestoru pre rast a obohatenie. Na konferencii sa zúčastňujú kňazi, rehl'níci, pracovníci s mládežou, animátori mladých, učitelia a vychovatelia. Popoludňajší blok konferencie je zameraný na úspešné projekty v dnešnej pastoračii mládeže. V tomto bloku budú prezentované rôzne projekty a aktivity ako napr. Hnutie čistých srdc, Centrum prijatia, Model mládežníckeho strediska pri farnosti, Godzone a iné

Vyvrcholením konferencie bude svätá omša, ktorú bude celebropvať Mons. Tomáš Galis. **Martin Janus**

Ján Košturiak prednášal o hodnotách v podnikaní

Bratislava 27. októbra (TK KBS) - V kapucínskom Kostole sv. Štefana v Bratislave sa 26. októbra venoval Ján Košturiak téme hodnôt v podnikaní. Vo svojej prednáške Leadership podľa Ježiša Krista zdôraznil, že pre každého lídra – vodcu je dôležitý jeho vnútorný charakter. „Manažéri dnes neštudujú, ako viesť ľudí, ale sa učia manipulatívne techniky,“ povedal Ján Košturiak. Za najlepších manažérov označil mníchov, ktorí mali jasné pravidlá na to, kto môže viesť kláštor a ich metódy považuje za najlepšie manažérske štúdie. Ako hovorí púštny otec Evagrius Ponticus, „nemiernosť je choroba duše“, preto cieľom podnikania nemôže byť iba zisk. Ján Košturiak citoval viacerých

súčasných manažérov, medzi nimi Stephena Coveya, podľa ktorého je pre lídra kľúčová celistvosť a integrita človeka, vodcovstvo musí mať totiž duchovný zmysel. Za vzor dobrého vodcu možno považovať Ježiša Krista, ktorý je slúžiacim lídrom, pretože zostúpil k človeku, nevyužíval svoju autoritu a nepozeral sa na ľudí zhora.

Ján Košturiak pôsobí ako poradca a kauč v oblasti inovácií, strategického manažmentu, organizácie podniku a priemyselého inžinierstva. Zároveň je autorom kníh Úvahy na každý deň. Zamyslenia a otázky o manažmente, podnikaní a živote a Úvahy o podnikaní. Podnikanie, svet okolo nás a hľadanie zmyslu našich činností.

Karmelitánske nakladateľstvo

Beatifikácia Alojza Chmeľa

Vatikán 27. októbra (RV) - Beatifikačný proces slovenského rodáka Andreja Alojza Chmeľa z Rehole bosých augustiniánov v Ríme sa na diecéznej úrovni už skončil. Nadobudnuté dokumenty boli v piatok 26. októbra slávnostne zapečatené na Rímskom vikariáte za účasti viacerých spolubratov z rehole, ako aj za prítomnosti veľvyslanca SR pri Svätej stolici Jozefa Draveckého a následne odoslané na Kongregáciu pre kauzy svätých. Proces beatifikácie na diecéznej úrovni nebol jednoduchý, potvrdzuje to aj Gabriele Ferlisi, generálny postulátor kauzy: „Vyžadovalo si to mnoho času od obdobia zahájenia k uzavretiu. Najväčšou ťažkosťou bola jazyková stránka, pretože brat Alojz písal po slovensky, česky, poľsky. Preskúmali sme mnoho dokumentov a listov. Dnes sme ale spokojní, že sme to uzatvorili.“

Alojz Chmeľ, vlastným menom Andrej, pochádzal zo Spišskej Starej Vsi. V roku 1935 vstúpil do Rehole bosých augustiniánov a krátko na to odišiel do noviciátu do Ríma. Zomrel ako 25-ročný v roku 1939 na rakovinu štítnej žľazy. Počas choroby a v čase najväčších bolestí sa nikdy nešťazoval. Vyznačoval sa veľkou zbožnosťou a pokorou, ako aj úctou k Cirkvi. Podľa generálneho postulátora bol Alojz Chmeľ „človekom, ktorého si ešte skôr, než vstúpil do rehole, vážili všetci: v rodine, medzi spolužiakmi, kdekoľvek sa nachádzal“. Bol známy svojou nadpriemernou morálnou vznešenosťou: „Keď k nám v roku 1935 vstúpil, rýchle si vybudoval hodnotné vzťahy, pretože budil úctu svojou osobnosťou a verným dodržiavaním pravidiel rehole. A potom v spoluzití s ďalšími spolubratmi. Choroba bola skúškou veľkého hrdinstva. Znášal ju bez sťažovania sa. V tom čase neexistovali upokojujúce prostriedky, ktoré máme dnes. Ak sa niekto pozrie na jeho fotografiu, ako na chorého ležiaceho na posteli, je vidieť ako bol strhaný bolesťou. Je to však on, ktorý vždy hovoril: Ježiš, všetko pre teba!. Mladý človek, ktorý má veľa čo povedať aj dnešným mladým.“ -mf-

Profesionálny rast učiteľa v centre pozornosti v Košiciach

Košice 2. novembra (TK KBS/Rádio LUMEN) - Profesionálny rast učiteľa stál v centre pozornosti organizátorov celodiecézneho metodického dňa, na ktorom sa stretlo 440 pedagogických a nepedagogických pracovníkov katolíckych základných škôl v Košickej arcidiecéze. V priestoroch Základnej cirkevnej školy na Bernolákovej ulici v Košiciach zaznelo v rámci programu GPS pre učiteľa 24 prednášok, orientovaných na skvalitnenie výuky a takisto aj vzťahu medzi školu a žiakmi.

Podujatie sa začalo svätou omšou celebrouvanou košickým pomocným biskupom Mons. Stanislavom Stolárikom, ktorý sa neskôr zúčastnil aj na odbornom programe. Verejne vyjadril ocenenie pracovníkom cirkevných škôl. „Naozaj sa skláňam aj pred nasadením našich učiteľov, čo dokázali vykreslať z týchto detí. No a najlepšou previerkou, a tou hlavnou, bude život. To ukáže sa neskôr, že čo vlastne, aké ovocie tie deti budú prinášať,“ povedal biskup Stolárik.

Ako učiť a nezbláznit sa, Čo s deviatkami po prijímačkách, Charitatívny rozmer školy, Učíme sa bez učebníc a ďalšie zaujímavé témy ponúkli organizátori účastníkom metodického dňa. Podľa riaditeľky Základnej cirkevnej školy na Bernolákovej ulici Márie Čáčkovej v posledných rokoch vznikli nové potreby detí, ktoré zatiaľ nikto nepomenoval, no treba sa nimi zaoberať. „Napríklad rastie nám generácia silnejších dievčat ako chlapcov. Sú agresívnejšie, sú silnejšie, tí chlapci sú potláčaní. Preťažovanie krúžkami a neviem čím iným všetkým, virtuálny svet, to sú úplne nové potreby, ktoré keď ich nepomenujeme a keď sa na nich nesústredíme, tak to dieťa bude izolované od sveta. Aj my budeme od toho dieťaťa, nebudeme vedieť čo to dieťa potrebuje.“

Podujatie malo aj svoju umeleckú sekciu. „Hovoríme hlavne o našich skúsenostiach so študentmi, kde robia najväčšie chyby. Vlastne je to také zdieľanie skúseností. Naším cieľom je anovo oživiť a dostať do škôl klasické kreslenie,“ povedala Rádiu LUMEN výtvarníčka Lenka Maďarová.

Mária Čiगाšová

SKCH bude pri živelných udalostiach reagovať efektívnejšie

Istanbul/Bratislava 31. októbra (TK KBS) - Slovenská katolícka charita (SKCH) v snahe lepšie reagovať na prípadné živelné udalosti, napríklad v prípade povodní, spojila svoje sily s deviatimi národnými charitami z juhovýchodnej Európy. Národná koordinátorka SKCH pre riešenie mimoriadnych udalostí na Slovensku Júlia Aguado sa zúčastnila na tréningovom programe v Istanbuli, ktorý bol prvou z radu rôznych aktivít.

Program organizovala Charita Turecko od 22. do 24. októbra 2012 v Istanbuli. Okrem SKCH sa na programe zúčastnili koordinátori pre riešenie naliehavých situácií z Albánska, Bosny a Hercegoviny, Bulharska, Grécka, Kosova, Čiernej Hory, Rumunska, Srbska a Turecka. Tréningový program je súčasťou projektu zameraného na budovanie kapacít v prípade živelných udalostí a bol zameraný na osvojenie si techník a metodických postupov v prípade núdze.

„Sme presvedčení, že tento projekt prispeje k ďalšiemu zlepšeniu profesionálneho prístupu európskych charít v reakcii na potreby postihnutého obyvateľstva,“ povedal národný koordinátor rumunskej charity Thomas Hackl, ktorý je manažérom projektu. **Lukáš Melicher**

Spoločenstvo Ladislava Hanusa oslávilo 10. výročie svojho založenia

Bratislava 29. októbra (TK KBS) - Desiate výročie založenia Spoločenstva Ladislava Hanusa (SLH) si jeho členovia pripomenuli v sobotu 27. októbra 2012 konferenciou, svätou omšou a slávnostnou recepciou v Bratislave. Počas konferencie vystúpili deväť členovia SLH s príspevkami na tému „Quo vadis Slovensko?“, pričom sa snažili identifikovať a objasniť hlavné výzvy, ktorým čelí dnešná spoločnosť z pohľadu kresťanskej kultúry. Po skončení akademickej časti podujatia podľakovali členovia SLH za uplynulých desať rokov pri svätej omši v bratislavskom kostole Zvestovania Pána. Hlavným celebrantom slávnostnej bohoslužby bol P. Gabriel Hunčaga OP, koncelebroval a homíliu predniesol Anton Ziolkovský. Následne sa členovia Spoločenstva a pozvaní hostia zhromaždili na recepcii, pri ktorej vystúpili so slávnostnými príhovormi zakladateľa SLH Martin Luterán a Monika Klobušická, členka Čestnej rady SLH a poslankyňa Európskeho parlamentu Anna Záborská a predseda SLH Juraj Šúst.

Juraj Šúst vo svojom príhovore pripomenul, že počas uplynulých desiatich rokov absolvovalo semestrálny akademický program SLH viac ako 220 študentov. Všetci absolventi tohto programu prijali za svoj cieľ poznávanie a aktívne rozvíjanie kresťanskej viery a kultúry na Slovensku. Vízia pre činnosť Spoločenstva do ďalších rokov bude podľa Juraja Šústa obsahovať rozšírenie ponuky akademických programov pre členov Spoločenstva i pre širokú verejnosť, ale tiež intenzívnejšie zapojenie sa do verejného života na Slovensku. Štyri hlavné výzvy pre kresťanov angažovaných vo verejnom živote sú podľa predsedu SLH ochrana ľudského života, podpora práva rodičov na výchovu a vzdelávanie detí, rešpektovanie inštitútu manželstva ako pevného životného zväzku medzi jedným mužom a jednou ženou a tiež zabezpečenie náboženskej slobody a slobody svedomia. **Boris Bartho**

STRUČNE Z DOMOVA

V kláštore Premenenia Pána I. stretnutie cyklu

Postavy viery

BANSKÁ BYSTRICA - V priestoroch kláštora Premenenia Pána v Sampore sa 27. októbra 2012 konalo prvé stretnutie cyklu Postavy viery. Tento cyklus je príspevkom slovenských benediktínov k Roku viery. Prostredníctvom predstavenia veľkých postáv, ktoré sú akoby zosobením kresťanskej viery, sa snaží objasniť veľkosť kresťanského povolania, ako aj pomôcť nájsť nové podnety pre každodenné výzvy, predkladané našej viere. Počas prvého stretnutia vystúpili s prednáškami Blažej Štrba (sv. Jozue), Cyril Šesták SJ (sv. Atanáz Alexandrijský) a Vladimír Kasan OSB (sv. Benedikt z Nursie). Počas záverečnej diskusie mohli účastníci získať odpovede na ich otázky. Prítomní si v závere pozreli videoprezentácia Samporského kláštora. **Br. Michal Mária Kukuča OSB**

eRkári počas Detského činu pomoci vykonali

17-tisíc dobrých skutkov

BRATISLAVA - Do októbrovej kampane eRka - HKSD, ktorá motivuje deti k skutkom nezištnej pomoci sa v tomto roku zapojilo viac ako 2 200 detí zo 110 stretiek a dvoch základných škôl - v Trnave a Liptovskom Mikuláši. Riadili sa heslom „Pomáhať je dobré!“ a počas troch týždňov si napočítali viac ako 17 000 vykonaných dobrých skutkov.

V projekte nejde len o veľké činy, ale aj o výchovu k zodpovednosti a osobnej iniciatíve cez konanie každodenných menších skutkov pomoci. 19.-21. októbra 2012 sa prelínala s maratónom dobrovoľníctva - kampanou 72 hodín, do ktorej sa oficiálne zaregistrovalo dvanásť eRkárskeho skupín.

Za skutky pomoci získavali tzv. „eRgroše“. Do Detského činu pomoci sa tento rok zapojilo o 800 detí viac ako minulý rok.

Juraj Králik

Turnaj v Spišskej diecéze vyhral tím

zo Starej Ľubovne

LEVOČA - Diecézny futbalový turnaj v Spišskej diecéze má svojho víťaza. Je ním tím zo Starej Ľubovne, ktorý postupuje do celoslovenskej súťaže o pohár predsedu KBS. Ceny a putovný pohár a odovzdal v Levočskej športovej hale osobne odovzdal spišský diecézny biskup Mons. Štefan Sečka. Prihovoril sa prítomným chlapcom a povzbudil ich, aby pokračovali aj po súťaži v stretnutiach, v ktorých môžu zatiahnuť na hĺbinu. Na turnaji sa zúčastnilo sedem družstiev, ktoré tu postúpili po víťazstve v dekanátnych kolách. Tento ročník je prvým, v ktorom sa hralo o putovný pohár spišského diecézneho biskupa.

Marek Uličný

Vydavateľstvo Dobrá kniha prináša

dve knižné novinky

TRNAVA - Vo vydavateľstve Dobrá kniha vyšli dve nové knižné publikácie. Prvou je publikácia - **Osamelý pútnik Ignác Loyolský**, ktorej autorom je José Ignacio Tellechea Idígoras. Táto kniha je podľa kritikov míľnikom v modernom biografickom výskume života svätého Ignáca Loyolského (1491 – 1556). Jej autorom je dlhoročný profesor na Pápežskej univerzite v Salamance, kňaz a Ignácov baskický rodák Ingacio Tellechea. Autor si dal za cieľ ukázať postavu zakladateľa Spoločnosti Ježišovej bez pozlátok, ktorými ju zakrylo baroko, a bez pľuvancov, ktorých sa mu ušlo od neprajníkov počas takmer piatich storočí, čo uplynulo od jeho obrátenia. Zámerne sa vyhýba prívlastku svätý, píše o ťtíziadostivom rytierovi, o prísnom kajúcnikovi, o pútnikovi, študentovi, apoštolovi talianskych miest, o zakladateľovi rehole a o jej generálovi. Druhá knižná novinka má názov: **Pater, Ave, Gloria**. Jej autor, taliansky teológ, Bruno Forte čitateľovi ponúka hlboké a podnetné duchovné zamyslenia nad modlitbami Otče náš, Zdravas, Mária a Sláva Otcu. Túto publikáciu ponúka vydavateľstvo Dobrá kniha veriacim ako príspevok k hlbšiemu prežívaniu Roku viery.

František Sočufka SJ

Hľadajú sa dobrovoľníci, ktorí pomôžu pri aktivitách s deťmi

BRATISLAVA - Spolok sv. Vincenta de Paul hľadá dobrovoľníkov, ktorí by boli ochotní svoj čas venovať deťom (pri hre, doučovaní, výletoch či športových akciách). Spolok, ktorý založil blahoslavený Frederik Ozanam, dnes pôsobí v 130 krajinách sveta. Jednou z aktivít ktoré vyvíja na Slovensku je pomoc deťom v krízových centrách a zo sociálne znevýhodnených rodín. Práve pre túto činnosť hľadá ľudí nadšených pre službu iným. Záujemcovia sa môžu prihlásiť na adrese: ondova.zuzana@gmail.com. **Zuzana Ondová**

Od smrti P. Baptistu Jozefa Chládeckého OFM uplynulo 30 rokov

BRATISLAVA - Rehoľa menších bratov – Františkánov i veriaci na Slovensku si pripomenuli 30. výročie smrti jedného z ich bratov - P. Baptistu Jozefa Chládeckého OFM. Pri tejto príležitosti prinášame spomienku na P. Baptistu, ktorú zostavil kňaz pre nepočujúcich v Bratislave br. Felix Mária Žiška OFM. Rehoľa zároveň pozýva všetkých záujemcov, ktorý tohto pátra poznali, aby na adresu (Rehoľa menších bratov – Františkánov, Františkánska 2, 811 01 Bratislava) zaslali svoje spomienky či osobné svedectva.

br. Felix Mária Žiška, OFM